

Oroszvári HARANGSZÓ

XXVII. évfolyam 3. szám · 2020. advent–karácsony

„Királyod érkezik hozzád...”

Zakariás próféta rövid, egyszerű kijelentése (Zak 9,9) történelmi időket kapcsol egybe, összeköti az ószövetséget a mi jelenünkkel. Megelevenedik e mondatban a fogság után hazatért, de teljes függetlenségét elveszítő zsidóság vágyakozása, ami a Messiás által elhozott teljes szabadságra tekintett. Odarepít bennünket az Augustus korabeli Júdeába, ahol a betlehemi éjszakában angyalok éneke és pásztorok álmélkodása jelezte, hogy fordulóponthoz érkezett a világ. Magunk körül érezzük, halljuk a jeruzsálemi tömeg lelkesedését, ami a bevonuló názáretinek szólt, hogy aztán néhány nappal később „feszítsd meg” harsogjon a hozsanna helyett. A próféciától a jézusi megváltásig eltelt idő minden pillanatában ott volt a világgal a bátorítás, a megvalósulás, a beteljesedés: nem az embernek kell keresni Istent, hanem Isten érkezik meg hozzá.

A zakariási ige érvényessége nem zárult le ezzel. Minden egyes advent azzal a virágvasárnapi evangéliummal kezdődik, ami erre az ószövetségi helyre épül – szavaiban, megvalósulásában egyaránt. A várakozó, készülődő, felemelkedést, fényt kereső világ éjszakájába egyszer csak bekiáltja Isten: megyek hozzád! És ahogy évről évre, egyházi évről egyházi évre, életre élet, nemzedékre nemzedék következik, ez a csodálatos történet, az ígért és a beteljesedés drámája újból és újból megelevenedik. Megelevenedik bennünk és körülöttünk, mert a dráma mindig cselekvés, a résztvevők dialógusa, egymásra hatása, jelen időben átélt ese-

ménysor. Isten cselekszik, szólít, keres. Észrevesszük, elfordulunk, lelkesedünk vagy közömbösek maradunk, de advent és karácsony áldott ritmusában mindig megjelenik az a történelmi ív, amit Zakariás szavakba öntött, Jézus beteljesített, és ami végtére értünk történt.

Királyod érkezik hozzád. Nem hódolattért, nem adóért, nem birodalma határainak kitolásáért, hanem hogy ismét megtaláljuk elvesztegetett teljességünket úgy, hogy a kézzelfogható, de töredékessé lett világ szívünkön keresztül újból befogadja a végtelent, Isten teljességét, és ezzel minden

újra egészzé lesz. Nem kevesebbet tett meg ezért, mint azt, hogy az ihletett szavak, kézben tartott történelmi események bekövetkezte után kézzelfogható valóságban jelent meg a világban. Úgy és olyan körülmények között, ahogyan azt az evangéliumok elmondják. Nem királyi külsőségek, nem rendkívüli szenzációk közepette, hanem egyként közölünk, még csak nem is a felső tízezernek vagy az uralkodó elitnek kijáró luxusban, hanem az ember világra jöttének észrevétlenségében. A kortársak hitték, hogy érdemes várniuk, de azt valószínűleg

nem, hogy egy átutazó vándornak jutó városszéli barlangistálló a világot, az embert megváltoztató fordulat origója lesz.

A világon ma is nagyon sokan hiszik, hogy érdemes és van mire várni. Nagyon sokan próbálják felrázni a szkeptikussá, közönyössé vagy éppen cinikussá válókat, hogy lehet másként, mert valaki mindig úton van felénk és találkozásra vár. De ahogyan akkor, úgy ma is biztosan nehéz elhinni, hogy ez egy nagyon egyszerű dolog. Népszámlálás egyszerűségű, pásztorokodás hétköznapiságú, barlangistálló szegénységű dolog, mint akkor. A hozzánk érkező királynak nem kell vörös szőnyeg, díszszázad és médiafelhajtás. A szívünk kell, hogy átforrósítsa, megtisztítsa, új indítatásokkal töltse meg.

Egy egyre bonyolódó, a kényelmünket szolgáló kütyük, technológiák által elviselhetetlenül bonyolulttá és szövevényessé tett világban tiszta, egyszerű hang csendül a karácsonyi üzenetben: megígértem, hogy jövök, és íme, itt vagyok. Hozzád jöttem, hogy elmondjam, hogy odaadom neked azt, ami igazán fontos, ami maradandó, s nem veszít az értékéből, ami nem válik megunt díszletté az ünnep elmúltával. Jöttem, hogy újból megalkossam benned azt a világot, amit a teremtettség, az istenképűség áldása, az igazság, a szeretet irányít. A hozzánk érkező ezt ajánlja fel, ünnepi készülődésünkben évről évre ezzel zörget nálunk, nem az elutasításainkat számolgatva, hanem készülve arra a pillanatra, amikor kinyílik az ajtónk, s ő beléphet hozzánk.

Mindenkinek áldott karácsonyt és egészségben, örömeiben gazdag új évet kíván az Oroszvári Evangélikus Egyházközség!

Ez Isten adventje, az ő várakozása. Fel-foghatatlan és megérthetetlen szeretet ez: nekünk kellene áhítatos vágyakozással könyörögni, hogy jöjjön már el, ehelyett ő áll-dogál a házunk előtt, hogy hátha ajtót nyitunk majd. És Isten karácsonya sem lett elegánsabb, mint először, Betlehemben volt. Mert ott ragyog fel az ő ünnepe, ahol rátalál a régóta keresett emberre. És ezek a pillanatok nem előkészíthető pillanatok. Hétköznapok monotóniájában, szürkeségében egyszer csak megcsillanó pillanatok, agyonhasznált holmikban, sokadik műszak unalmában, nehéz szagú gőzben, csörömpölésben úszó konyhában. Botlásaink, bűneink, tévedéseink fájdalomában egyszer csak felragyogó pillanatok görcsös zokogás-

ban, üresen révedező tekintetekben, a kilátástalan holnap kétségbeesésében. Mind-mind egy-egy nyomorúságos betlehem szent család és jámbor bocik nélkül. De neki nem kell több, csak hogy odaállhasson, odaülhessen, odakuporodhasson mellénk, és velünk legyen, mert nekünk is és neki is akkor jó. Csak így egyszerűen jó: ahogyan a teremtés hajnalán jó volt a minden alkotó nap után létrejött tökéletesség.

Idén is van mire várunk. Különös az akusztikája ennek a mondatnak 2020 karácsonyán, amikor sötétben tapogatózunk a bennünket körülvevő rendkívüli helyzetben. Várunk, de nem igazán tudjuk, hogy mire. Készülődünk, de nem tudjuk, hogy arra kell-e készülnünk, ami miatt minden

erőforrásunkat mozgósítjuk. Labilissá teszi egész létünket az ismeretlen ellenséggel vívott harc. Ezen a sötét háttéren még ragyogóbb Zakariás próféta szava, adventünk várakozása, készülődése, karácsonyunk beteljesedése: Királyod érkezik hozzád. Nem „lehet, hogy érkezik”, nem „talán befut”, nem „valószínűsíthető a jövedele”. Érkezik: csak így egyszerűen, világosan, bátorítóan. Érkezik, hogy minél több ajtó megnyíljon, hogy minél több élet valóban emberi létté legyen, hogy minél több helyen olyan ajándékot bontogassanak reménykedő kezek, ami életre, teljességre, örök életre szóló ajándék marad.

ÖRDÖG ENDRE
igazgatólelkész

Remény a kilátástalan helyzetben

Ebben az évben rendhagyó karácsony köszönt ránk. Amikor e sorokat leírom, még nem tudni, hogy milyen szabályok keretei között ünnepelhetjük megváltó Urunk születését. Az utóbbi évtizedekben sem értek bennünket nagyobb megpróbáltatások. Idősebb testvéreink átérték a nehéz háborús éveket, az 50-es évek sanyarúságát, de ezeket mégis elviselték, mivel a hit erőt adott. Azonban ma leginkább ez a vigasztaló istenkapcsolat hiányzik az embe-

1815. áprilisában az egyik indonéz szigeten bekövetkezett gigantikus vulkánkitörés miatt drámaian megváltozott az európai kontinens éghajlata: a hőmérséklet erősen visszaesett, a gabonát szünni nem akaró esőzés és nyári havazás pusztította el. Salzburg, Tirol és Felső-Ausztria paraszti lakosságát különös erővel sújtotta ez a veszteség. Az aratás elmaradását és az éhínséget sokan Isten büntetésének tekintették, és reménytelenségbe, apátiába süllyedtek.

csonyi énekkel próbált lelket önteni a reményüket vesztett hívekbe (ezen a karácsonyon először gitárkísérettel szólalt meg).

Az éneken keresztül mi is átélhetjük Isten üzenetének vigasztaló erejét. E csodálatos éneket szinte mindenki ismeri; jómagam gyermekkoromban hallottam először. Üzenetét azonban csak felnőtt fejjel értettem meg igazán. Születésének helyszínére, Salzburg környékére, Isten ajándékaként 2015-ben juthattam el.

*Csendes éj! Tiszta, szent éj!
Mindenen álma mély.
Nincs fent más, csak a drága, szent pár,
Várja, gyermeke alszik-e már.
Szent Fiú, aludjál, Szent Fiú, aludjál!*

*Csendes éj! Tiszta, szent éj!
Angyalok hangja kél.
Halld a mennyei halleluját,
Szerte hirdeti drága szavát:
Krisztus megszületett, Krisztus megszületett!*

*Csendes éj! Tiszta, szent éj!
Szív, örülj, higgy, remélj!
Isten szent Fia jött ma hozzád,
Békét, életet és reményt ad.
Krisztus megszabadít, Krisztus megszabadít!*

Hallgassuk hittel, énekeljük reménységgel az éneket, és értsük meg, hogy értünk is megszületett a Megváltó, aki életét adta értünk.

LACZKI JÁNOS

rek életéből. Kívánom, hogy megtapasztaljuk Isten hozzánk lehajló szeretetét.

Az ideai járványhelyzet ellenére is felcsillanhat a reménysugár. A keresztyén közösségek sokszor kerületek már szorongatott helyzetbe. A napóleoni háborúkat nagy nélkülözés követte. Ráadásul egy természeti katasztrófa is sújtotta az embereket.

1818-ban 93 házat pusztított el egy tűzvész Salzburgban. Mintegy ezer ember vesztette el mindenét. Ebben a reménytelen helyzetben született meg az egyik legszebb karácsonyi ének, a *Csendes éj*. 1818 karácsonyán Joseph Mohr salzburgi segédkáplán és Franz Xaver Gruber tanító az isteni szeretet és megváltás üzenetét hirdető kará-

Felügyelőválasztás 140 éve gyülekezetünkben

Az Orosházi Ágostai Hitvallású Evangélikus Gyülekezet egyháztanácsa 1882. november 8-án délelőtti gyűlést tartott, amelynek legfontosb tárgya a felügyelőválasztás előkészítése volt. Erre nézve a következő felhívást tették közzé: „Jelentettük a híveknek, hogy felsőbb egyházi rendlet következtében minden egyes egyháznak meghagyatott, hogy kebelében az úgynevezett világi felügyelői hivatal haladék nélkül betöltessék.”

E felsőbb meghagyásnak – mely az egyháztanács szerint a jó rend érdekében történt – a presbitérium készséggel engedelmeskedve legutóbbi gyűlésén a fontos hivatal betöltését elhatározta, mégpedig a következő módon: hét tagból álló bizottságot nevezett ki, mely a szavazatok beszédese és azok ellenőrzése végett 6 napon át (hétfőtől szombatig) az egyház magtárában naponként reggel 9 órától 12-ig, és délután 2 órától este 5 óráig várta és fogadta a szavazókat.

A gyülekezet egyháztanácsa minden önálló adófizető tagja figyelmét felhívta, hogy szavazatát ezen határidőn belül leadni igyekezzen, mert szombaton esti 5 órakor a szavazás „berekesztetik.” Mindenki csak személyesen szavazhatott. A felhívás folytatásának befejező passzusa – ami számunkra ma már szokatlanul hangzik – így szólt: „mégpedig élőszóval.” Az így megtett szavazatokat azután a bizottság bejegyezte.

Az egyház igazgatótanácsa elvárta a hívektől, de egyszersmind fel is hívta figyelmüket, hogy e „fontos és díszes állomás betöltésénél” szavazataikat kellő helyen és időben, legjobb meggyőződésük szerint és minél többen beadni igyekezzenek. Annyival inkább, mert e hivatal betöltésével az egyházra semmi teher nem nehezedik, mivel a megválasztásra kerülő felügyelő hivatala nem fizetéses lesz, hanem „tisztületbeli”.

A felügyelői hivatalhoz az egyház küzdelmekkel teljes időszakának idejéből jó emlékeik tapadtak, mert hajdan a felügyelők voltak az egyház jogainak önfeláldozó védői, fenntartói, valamint napjainkban is

ők vannak hivatva arra, hogy az egyház kebelében bölcs tanácsukkal, vallásosságukkal odahassanak, hogy az apostol szava teljesüljön: „Mindenek ékesen és szép renddel történjenek ti közöttetek.” [1. Cor. 14.40]

Az egyháztanács pedig így fogalmazta meg óhaját: „Engedje a kegyelemnek áldott Istene, hogy e választás üdvös lendületet adjon egyházunk külső és belső felvirágzásának.”

A fenti eseményhez tartozott kiegészítés is, melyet a következőkben kísérelünk meg körülírni. A világi felügyelői hivatal méltó

Dr. László Elek mellszobra Orosházán, a kórház épületében (Rajki László alkotása)

betöltéséhez magasabb tudományos ismeret és műveltség kívántatott meg. Mint-hogy az Orosházi Evangélikus Egyházköz-ség magasabb műveltségű világi tagjait a gyülekezeti tagok nem mindegyike ismerhette, az egyháztanács szolgálatot vélt tenni a híveknek azzal, hogy az említett hivatal betöltésére alkalmasnak tatott tagjait felso-rolta.

Az ajánlott személyek ismertségük, Orosháza társadalmában elfoglalt helyük és közéleti szerepük alapján kerültek jelöltis-

tára. A világi felügyelői posztra ajánlottak névsorában tizennégy helyi, köztisztletben álló személy neve olvasható. Tisztvisgvi-selők közül Eördögh Lajos főszolgabíró, Székács Pál aljárásbíró, Omazta Gyula köz-jegyző, majd két orvos: dr. László Elek köz-ségi főorvos és dr. Schulek Jenő követke-zett. A kereskedők közül hárman: Gottstag István, Posewitz Kornél és Vandlik János kerültek a listára. Őket három ügyvéd kö-vette: Mikolay István uradalmi ügyvéd, va-lamint Szeberényi József és Tavaszi János ügyvédek. A takarékpénztári hivatalnokok közül két személy, Sulyok Ede és Vangyel Mihály találtatott alkalmasnak a jelöltre. De nem maradt le a listáról Székács István jószágigazgató személye sem.

A jelölti névsor jól példázza, hogy a fel-ügyelői állásra ajánlott notabilitások foglal-kozása, társadalmunkban elfoglalt helye igen szerteágazó volt.

Végül is a nagy érdeklődést kiváltó sza-vazás végeredménye azt hozta, hogy a fon-tos tisztületbeli állás betöltésére dr. László Elek községi főorvost választották meg. Az ünnepélyes beiktatásra és eskütételre 1882. december 10-én, a délelőtti istentisztlet után került sor. Az alkalom végezetével nt. Harsányi Sándor lelkész úr az oltár előtt mondott beszédében a felügyelői állás fon-tosságát fejtegette. Majd a szokásos ünne-pélyes eskü letételére került sor. Ezután dr. László Elek, az új felügyelő mondott beszé-det. Idézet ebből: „Midőn e díszes állásra megválasztottak, akkor abban a nem remélt szerencsében részesültem, hogy a bizalmukkal ajándékoztak meg, melyért most köszönetemet kívánom kifejezni.” Végül tartalmas beszé-dének summájaként az alábbiakat nyilat-kozta: „Szép feladat egy bizalmat elnyerni, még szebb azt kiérdemelni és megtartani tud-ni. Valamint részrehajlás nélkül, lelkiismeretes működés által, szem előtt tartva a nemes célt: egyházunk szellemi, anyagi felvirágzá-sát, külső és belső jólétét. Mely célokra töre-kedni lesz legszentebb kötelességem.”

VERASZTÓ ANTAL

**OROSHÁZI HARANGSZÓ újságunk
az interneten is elolvasható!**

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

A keresztelő lelkész neve: Székács József

IX. rész

Az előző lapszámainkban megjelenteket folytatva válogatást nyújtunk át olvasóinknak a 19. század legnevesebb orosházi szülötte, Székács József (1809–1876) első pesti magyar evangélikus lelkész (1860–1872-ig bányakerületi püspök) 1873 májusától 1874 májusáig terjedő keresztelési szolgálataiból. A bejegyzések tanúskodnak arról, hogy Székács kiket keresztelt, kikkel került személyes kapcsolatba mint szülőkkel és keresztszülőkkel. A fenti időszakban szülőként – többek között – ott állt az oltár előtt Mikolay Ferenc vasúti felügyelő, Mikolay István (1791–1862) orosházi evangélikus lelkész legidősebb fia, szülői és keresztszülői minőségben Klug (Nándor) Ferdinánd orvos, akadémikus, keresztszülőként további három akadémikus: Konek Sándor jogi doktor, királyi tanácsos, Schulek Frigyes építész, Zsivora György jogász, kúriai tanácselnök.

A Budapest–Deák téri keresztelési anyakönyvi bejegyzéseket szöveghűen, dőlt betűkkel tesszük közzé. A sorszámokat követően a születés és a keresztelés időpontja szerepel. A szereplőkről szóló egyéb tudnivalókat más forrásokból vettük.

–1873/81. sz. – május 5.–május 27. – *A keresztelt neve: Gizela – Márta – Sidonia – nő, törvényes – Szülők: Csegey Endre Budapest városa főügyésze és neje szül. Freiburg Johanna – Lakhely: Pest, Belváros, Egyetem 1. szám – A tanuk neve és jelleme: Szent-Iványi Miklós földbirtokos és neje szül. Perlaky Márta – A keresztelő lelkész: Székács József.*

–1873/89. sz. – máj. 20.–jún. 8. – *A keresztelt neve: János – fi, törvényes – Szülők: Scholtz Ágoston gymnasiumi tanár és hitvese szül. Prihradny Malvina – Lakhely: Pesten, Józsefv. Ősz utca 10. sz. – A tanuk neve és jelleme: Klug Nándor orvostudor és neje szül. Scholtz Malvina – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Scholtz Ágoston (1844–1916) matematikus, 1871-től a pesti evangélikus gimnázium igazgatója, majd a pesti egyetemen a felsőbb mennyiségtanára.

Klug Nándor (1845–1909) orvos, sebész, fiziológus, biofizikus, egyetemi tanár, az MTA rendes tagja.

–1873/101. sz. – június 14.–július 5. – *A keresztelt neve: Margit – nő, törvényes – Szülők: Mikolay Ferenc vasúti felügyelő és ne-*

Klug Nándor

je szül. Házás Matild – Lakhely: Pest, Lipótváros, Váczi út 28. szám – A tanuk neve és jelleme: Bogdán-Házás Ilona asszony és Bogdán János ügyvéd, ez képviselve Székács Béla által – A keresztelő lelkész: Székács József.

Mikolay István lelkész és Tessedik Johanna 1820-ban Szarvason kötötték házasságot, elsőszülött fiuk, Ferenc 1822. december 20-án született Tápiószentmártonban és Daniel Franciscus néven jegyezték be a helyi keresztelési anyakönyvbe. 1880. november 1-jén halt meg Orosházán, feleségével 22 évig élt házasságban.

Székács Béla (1856–1923) orvos, Székács József (1809–1876) pesti magyar lelkész, püspök és Vörös Júlia (1822–1896) hatodik gyermeke.

–1873/123. sz. – augusztus 8.–28. – *A keresztelt neve: Vilma – nő, törvényes – Szülők: Windisch Imre magy. kir. vasúti mérnök és neje szül. Vetsey Vilma – Lakhely Budán, Vetsey nyári lak – A tanuk neve és jelleme: Windisch József földbirtokos és neje szül. Ujhelyi Berta, Vetsey Etelka hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.*

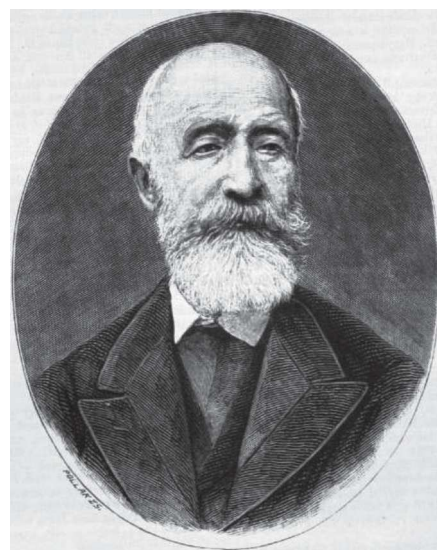
–1873/159.–160. sz. – október 12.–október 27. – *A keresztelt nevei: Vilma és Olga (ikrek) – nő, törvényes – Szülők: Petrik Géza könyvkereskedő és hitvese szül. Czech-*

meister Vilma – Lakhely: Pest, Terézvár. Hársfa ut. 3. szám – A tanuk neve és jelleme: Gerzso Károly fakereskedő és hitvese sz. Beliczay Róza, Beliczay Béla bábsütő mester és neje szül. Nagy Berta – A keresztelő lelkész: Székács József.

Petrik Géza (1845–1925) bibliográfus, az 1712–1910 között magyar nyelven kiadott műveket gyűjtötte egyetemes felsorolásba.

–1873/164. sz. – 1873. sept. 29.–nov. 3. – *A keresztelt neve: József – fi, törvényes – Szülők: Buljovszky Károly honvéd őrnagy és neje szül. Kalm Alexandra – Lakhely: Pest, Józsefvár. Kisfaludy utc. 65. – A tanuk neve és jelleme: Himbszel József bajor kapitány és Reidlinger József magányzó, képviselve Pazarek Vilmos kapitány neje sz. Merkel Emma által – A keresztelő lelkész: Székács József.*

–1873/177. sz. – 1873. nov. 7.–dec. 13. – *A keresztelt neve: Imre Antal Sándor – fi, törvényes – Szülők: Szent-Iványi Miklós földbirtokos és neje szül. Perlaky Mártha asszony – Lakhely: Pest, Lipótvár. Akadémia ut. 13. sz. – A tanuk neve és jelleme: Hanzély László földbirtokos és Hanzély Ferencné sz. Scitowszky Johanna asszony – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Zsivora György

1873-ban 183 keresztelő volt, Székács József mellett Török József, Lang Mihály és Gretzmacher Sámuel keresztelt még.

–1874/3. sz. – 1873. dec. 15.–1874. ☞

☞ *jan. 4. – A keresztelt neve: Tibor Jenő Antal – fi, törvényes – Szülők: Szontagh Ábrahám orvostudor és neje szül. Szalacsy Lídia – Lakhely: Pest, Belváros, Új világ u. 8. – A tanuk neve és jelleme: Szentpáli Jenő ország. képviselő és neje sz. Budai Hermina, Szalacsy-Zierl Emma, amannak helyettese. – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Szontagh Ábrahám

Szontagh Ábrahám (1830–1902) orvos, Pesten a nemzeti tornaegylet alapítója.

– 1874/4. sz. – 1873. nov. 3. – 1874. jan. 4. – *A keresztelt neve: Loránt Aladár – fi, törvényes – Szülők: Artner Kálmán jogtudor és ügyvéd és neje sz. Salacz Anna – Lakhely: Pest, Belvár. Zöldfa u. 9. sz. – A tanuk neve és jelleme: Zsivora György nyugalm. kir. táblai tanácselnök és Artner János, képviselve Artner Jenő által – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Zsivora György (1804–1883) jogász, kúriai tanácselnök, az MTA tagja.

– 1874/33. sz. – febr. 26. – mártz. 7. – *A keresztelt neve: Béla – fi, törvényes – Szülők: Balassa István ügyvéd és neje szül. Szeniczey Jozsefa – Lakhely: Pest, Térzvár. Váczi út 59. sz. – A tanuk neve és jelleme: özv. Balassa Já-*

nosné Schafler Terézia, Farkas Pál birtokos és neje Jakobéi Amália. – A keresztelő lelkész: Székács József.

Balassa István (1816–1877) ügyvéd, egyházközségi felügyelő, Balassa Pál (1812–1858) orosházi evangélikus lelkész testvéröccse.

– 1874/45. sz. – febr. 4. – márt. 17. – *A keresztelt neve: Ödön – Dániel – Sándor – fi, törvényes – Szülők: Wágner Jenő vegyszertudor és neje született Konek Irma – Lakhely: Pest, Ferencvár. Kültelek Soroksári út 828. – A tanuk neve és jelleme: Wágner-Weninger Mária asszony, Dr. Konek Sándor egyetemi tanár – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Konek Sándor (1819–1882) jogi doktor, királyi tanácsos, egyetemi tanár, az MTA rendes tagja.

– 1874/50. sz. – mártz. 5. – 29. – *A keresztelt neve: Ferdinand Gusztáv – fi, törvényes – Szülők: Klug Ferdinand egyetemi tanár és neje szül. Scholtz Malvin – Lakhely: Pest, Józsefvár. Üllői út 1. sz. – A tanuk neve és jelleme: Scholtz Ágoston gymn. tanár és neje szül. Prihradny Malvin – A keresztelő lelkész: Székács József.*

– 1874/53. sz. – 1874. márt. 9. – apr. 12. – *A keresztelt neve: Károly Adolf – fi, törvényes – Szülők: Lovik Adolf jogtudor és ügyvéd s neje szül. Radler Mária – Lakhely: Budapest, V. ker. Dorottya u. 2. sz. – A tanuk neve és jelleme: Jurenák Károly ügyvéd és neje sz. Schindler Mária – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Lovik Károly (1874–1915) író, hírlapíró. Több regénye és novelláskötete látott napvilágot.

Lovik Adolf (1830–1883) jogtudós. Jurenák Károly (1822–1911) ügyvéd, a pozsonyi Jurenák-kastély örököse.

– 1874/66. sz. – 1874. márt. 24. – apr. 30. – *A keresztelt neve: Karolina Zsuzsanna – nő, törvényes – Szülők: Hornyánszky Vik-*

tor nyomdatulajdonos és neje született Skita Francziska – Lakhely: B. Pest, V. ker. Bálvány utca 20. szám – A tanuk neve és jelleme: Schneider József kereskedő és neje Moschanszky Zsuzsanna – A keresztelő lelkész: Székács József.

Hornyánszky Viktor (1828–1882) újságíró, nyomdatulajdonos. Igen komoly szerepe volt az evangélikus könyvek kiadásában.

– 1874/67. sz. – 1874. márt. 31. – máj. 1. – *A keresztelt neve: Margit – nő, törvényes – Szülők: Schulek Frigyes építészeti tanár és neje született Riecke Johanna – Lakhely: Budapest, VI. kerület, Király utca 45. – A tanuk neve és jelleme: Schulek Sándor keresk., Ri-*

Konek Sándor

ecke Pál papírgyáros szászhobban, Schulek Vilma és Herrmann Emma hajadonok – A keresztelő lelkész: Székács József.

Schulek Frigyes (1841–1919) építész, műegyetemi tanár, az MTA tiszteletbeli tagja.

KOSZORÚS OSZKÁR

ÜNNEPI ALKALMAK OROSHÁZÁN

December 24. (csütörtök)

– 15 órakor családi istentisztelet (felvételről), 17 órakor karácsony esti áhítat a templomban (közvetítések követhetők a gyülekezet Facebook-oldalán és YouTube-csatornáján).

December 25. (péntek)

– 10 órakor karácsony ünnepi áhítat. Teljes istentisztelet közvetítése az OVTV-n 9.15-kor, az OrosCafén 10 órakor.

December 27. (vasárnap)

– Karácsony utáni vasárnapi istentisztelet közvetítése az OVTV-n 9.15-kor, az OrosCafén 10 órakor.

December 31. (csütörtök)

– 17 órakor óév esti hálaadó áhítat a templomban (közvetítése követhető a gyülekezet Facebook-oldalán és YouTube-csatornáján).

Január 1. (péntek)

– Újévi ünnepi istentisztelet közvetítése az OVTV-n 9.15-kor, az OrosCafén 10 órakor.

Január 3. (vasárnap)

– 10 órakor a templomban újév első vasárnapi áhítat. Teljes istentisztelet közvetítése az OVTV-n 9.15-kor, az OrosCafén 10 órakor.

Orosházi evangélikus évfordulók 2021-ben

Amögöttünk hagyott 2020-as esztendőben négy kerek évfordulóról emlékezhettünk meg. 150 éve, 1870-ben halt meg Boczkó Dániel ügyvéd, az orosházi választókerület országgyűlési képviselője, a Békési Evangélikus Egyházmegye felügyelője. 125 éve, 1895-ben Orosházán született Tóth László, rubindiplomás evangélikus kántortanító, és ugyancsak 125 esztendeje volt, hogy meghalt Sass István evangélikus tanító, valamint 25 éve, 1995-ben Orosházán fejezte be földi életét id. Koszorus Oszkár evangélikus lelkész, esperes.

2021-re öt kerek évfordulót (25, 50, 75, 100 és ezek többszöröse) ajánlunk az Orosházi Harangszó olvasóinak figyelmébe.

Székács Pál

200 éve

1821. január 25-én Orosházán született SZÉKÁCS PÁL ügyvéd, járásbíró, az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc századosa.

Édesapja Székács János tímármester, édesanyja Plenter Éva, bátyja pedig a bányakerületi püspökké emelkedett Székács József. Az 1838/1839-es tanévben a selmecbányai líceum növendéke volt, egyik osztálytársa Petőfi (akkor még Petrovics) Sándor. Egész életpályáját megváltoztatta 1848. március 15., a magyar forradalom kitörése. Azonnal a cselekvők közé állt. 1849. július 7-től százados, zászlóalj 3.

századának parancsnoka a II. hadtestben Komárom város feladásáig, 1849. október 2-áig. A szabadságharc bukása után eltávolodott a politikai élettől, földbirtokot vásárolt, gazdálkodni kezdett. Feleségül vette Kovács Saroltát, Kovács János tanító testvérét. 1862-ben a békési esperesség küldöttként részt vett a bányai egyházkerület közgyűlésén. A szarvasi evangélikus gimnázium főiskolai tanácsának elnökségi tagjaként 1868-ban a békési esperesség tisztikarában találhatjuk nevét. Szinyei József irodalmi lexikonja is számon tartja. Cikkeivel, verseivel gyakran szerepelt a fővárosi és vidéki lapokban. Az 1867-es kiegyezéstől kezdve folytatta ügyvédi munkáját. 1872-től aljárásbíró, majd járásbíró lett. Házasságából hat gyermek született. 1893-ban nyugalomba vonult mint járásbíró, s néhány évig még ügyvédként dolgozott, majd 1900-ban Budapestre költözött. 1902-ben így végrendelkezett: „negyvennyolcas honvéd kardom adassék az aradi honvéd erekllyetárba.”

175 éve

1846. május 16-án Kőszegen született RÉDEI-RITTER JÁNOS evangélikus tanító, ipariskolai igazgató, karnagy.

Szülei: Ritter Sámuel szőlőműves és Zwaller Mária. 1865-ben, a soproni tanítóképző elvégzése után egyenesen Orosházára jött, ahol segédtanítói állást kapott az evangélikus egyházközségnél. 1868-ban rendes tanító a belterületi iskolában, ahol 140-160 gyereket oktatott egy tanteremben. Ideérkezése után, főként fiatal iparosokból, azonnal megalakította az Orosházi Dalegyletet. A helyi lapokban pedagógiai cikkeket írt, többször viselte az Orosházi Tanító Fiókegylet elnöki tisztségét, első könyvtárosa volt az 1867-ben alakult Polgári Olvasókörnek, tevékenyen munkálkodott az Orosházi Kaszinó vezetőségében is.

Haláláig több ezer gyermeket tanított. Megválasztották presbiternek, évekig töltötte be az egyházközség jegyzői tisztségét, többször delegálták az esperességi gyűlésekre, gyakran szerepelt neve az iskolaépítések szorgalmazói között. Az 1884-ben Orosházán életre hívott iparostanonc iskola első igazgatója volt. 1870-ben házasságot kötött egy tekintélyes orosházi család,

Tomcsányi József és Folkusházy Erzsébet lányával, a 17 éves Idával. Sorra születtek gyermekeik: János, Károly, Mária, Elemér, Sándor, Béla. Orosházán hunyt el 1911. január 3-án. Neve 2004-ben felkerült az orosházi evangélikus templom kertjében elhelyezett tanítók emlékköveinek egyikére. A Pécsen élő dr. Sípos III. Béla készítette el a Murár-Rédey családfát, s a Wikipédián elhelyezte Ritter-Rédei János pályaképét.

Rédei-Ritter János

150 éve

1871. március 14-én Pusztaszentotnyán született VITÁLIS ISTVÁN geológus, műegyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja.

Apja Vitális István molnár és ácsmester, anyja Tóth Zsuzsanna. A szülők Szarvasról jöttek néhány évi munkára a szentotnyai pusztára. Fiuk a szarvasi evangélikus főgimnáziumban érettségizett 1890-ben, majd beiratkozott a Budapesti Tudományegyetem bölcsészeti karának természetrajz–földrajz szakára. 1894-ben a selmecbányai evangélikus gimnáziumban helyettes, 1896-tól rendes tanár lett. Ugyanakkor feleségül vette Chovan József tótkomlósi tanító lányát, Etelkát, s három fiuk született. 1902-től a selmecbányai bányászati és erdészeti főiskola ásvány–földtan tanszékén adjunktus, bekapcsolódott a bánya-, kohó- és erdőmérnökképzésbe. 1904-ben doktori címet szerzett; értekezése a Balaton-felvidék bazaltos kőzeteiről szolt. A 20. századi magyar geológia egyik kiemelkedő személyisége

geként legfontosabb eredményeit a szénkutatásban érte el. 1919–1920-ban a selmecbányai főiskola rektora lett. Trianon után az iskola Sopronba menekült, s Vitális István komoly szerepe volt a főiskola műegyetemi rangra emelésében. Négy évtizeden át folytatott lelkiismeretes egyetemi oktatásával bányamérnökök nemzedékeit képezte ki. 1941-ben vonult nyugdíjba, 1945-ben az akadémia rendes tagjává választották. Sok önálló könyve és körülbelül 150 tudományos publikációja jelent meg. 1947. november 9-én halt meg Budapesten. Az orosházi városi tanács 1974-ben egy épülő pusztazenetornyai utcát nevezett el róla.

Vitális István

150 év

1871. április 11-én Orosházán született **GYÖRY LORÁND** jogász, földművelésügyi miniszter, gazdasági szakíró.

Édesapja Györy Vilmos evangélikus lelkész, író, műfordító, édesanyja Székács Etelka, Székács József evangélikus püspök lánya. A budapesti egyetemen 1894-ben szerezte meg jogi diplomáját és a Földművelésügyi Minisztérium szolgálatába lépett. Fogalmazó, miniszteri osztálytanácsos, majd 1914–1918-ig miniszteri tanácsos. Darányi Ignác miniszter jobbkeze volt, sok magas rangú magyar és külföldi kitüntetést kapott. Gazdaságpolitikusként az 1910-es években jelentős szerepet játszott az Ausztriával kötött kereskedelmi szerződések előkészítésében, a római Nemzetközi Mezőgazdasági Intézet megszervezésében, az Élelmezési Központ megalakításában. A Tanácsköztársaság idején öt hétig fogságban volt, majd a Friedrich-kormányban rövid ideig a földművelésügyi minisztérium

megbízott vezetője, miniszter lett. Sok lap munkatársa volt, költeményei, humoros írásai, elbeszélései jelentek meg, és drámaírással is próbálkozott. Műfordítóként elsősorban klasszikus és kortárs angol és amerikai ifjúsági műveket tolmácsolt. Ilona nővére temetésére készült Londonba, amikor rosszul lett. Budapesten halt meg 1926. július 30-án. Az Orosházi Evangélikus Gimnázium 512. Györy Loránd cserkészcsapata viselte nevét, majd 1993-ban az orosházi 2. számú Általános Iskolában alakult cserkészcsapatot nevezték el róla.

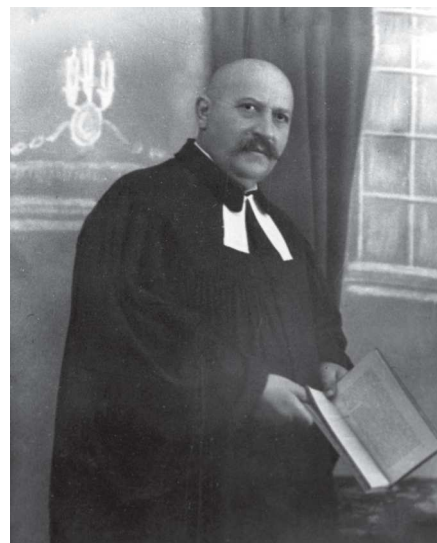
Györy Loránd

75 éve

1946. július 8-án Orosházán halt meg **KOVÁCS ANDOR** evangélikus lelkész, esperes, egyházi író, magyar királyi kormányfőtanácsos.

A Gömör megyei Osgyánban született 1866. október 16-án. Édesapja Kovács Ferenc építőmester, édesanyja Misurák Borbála. A rimaszombati evangélikus főgimnáziumban érettségizett, teológiai tanulmányainak színhelye a patinás Sáros megyei kisváros, Eperjes. 1890-ben Jolsván kitüntetéssel tette le a papi vizsgát, Miskolcon szentelték fel. Segédlelkészként Brassóban, Miskolcon és Rozsnyón szolgált, majd 1892-ben a kis hernádvécsei gyülekezet hívta meg lelkipásztorának. Feleségül vette Zboray Máriát. 1902-ben foglalta el az akkori Magyarország legnagyobb magyar evangélikus egyházközségének egyik lelkesi állását az orosházi alvégi parókián. Kiváló szónoklataival, keresztyén gondolkodásával kitűnt még a kivételes képességű Veres József mellett is. Előbb egyházmegyei pénztáros, majd főjegyző, püspökjelölt,

1920-ban az esperesi tisztséget nyerte el. Teljesen természetes volt, hogy ideérkezésétől kezdve vezető szerepet vállalt Orosháza minden társadalmi, hazafias és jótékonyági egyesületében. Két ízben zsinati tag, elnökévé választotta a bányakerületi lelkészegyesület, alelnökévé a budapesti Luther Társaság. Körülbelül harminc önálló könyve, füzete látott napvilágot. Öt gyermeke született: Márta (Bayer Istvánné), Jolán (dr. Czirbusz Endréné), Lenke (dr. Pokorny Lajos első felesége), Endre (elesett az I. világháborúban), Béla fia pedig köztisztviselőként álló orosházi ügyvéd volt.

Kovács Andor

KOSZORÚS OSZKÁR**Üzemi baleset**

Találkozik két atyafi 1938-ban Kardoskúton, az evangélikus templom építésének évében.

– Mi újság? – kérdi József.

– Hallottad, hogy leesett az állványról egy levente? – így Pista.

– Ajaj! Hogy történt? – kérdi József.

– A kőművesmester rá akart gyújtani egy levente [márkájú] cigarettára, de az kiesett a kezéből.

Karácsonyi mese felnőtteknek

A kis csillag a milliárdnyi többi között fenn állt az égen. Végtelenül messzi kis fehér pont volt csupán. Senki sem vette észre – éppen ez volt a bánata. Hajnalban nem az ő fénye világított a legerősebben, nem ő volt az Esthajnalcsillag. És a Nagy Medve sem ő volt.

Amikor látta, hogy a betlehemi istálló feletti csillag milyen erősen fénylik, ezt gondolta: – Én is szeretnék egyszer így világítani! Egyszer ott állni az istálló felett, ahol a gyermek megszületett! De a Föld nagyon távol volt.

A gyermek a jászolban mégis meghalotta a kívánságát. És a sok-sok más csillag között a kis csillagot is meglátta.

Ezután a következő történt: a kis fehér pont lassan kezdett kiválni a Tejútból, és süllyedt mélyebbre, egyre mélyebbre. Ahogy egyre ereszkedett, úgy lett mindig nagyobb és nagyobb. Már olyan nagy lett, mint egy kéz, öt sárga csóvaszerű nyúlvánnyal. Úgy nézett ki, mint egy igazi csillag. És ekkor nagy csendben leereszkedett egészen az istállóig. Odacsücsült a jászol szélére, de kissé ijedtnek látszott. Mária, aki éppen aludt, csodálkozott, hogy egyszerre mégis milyen világos lett.

– Karácsony van – mondta a gyermek a csillagnak –, kívánhatsz valamit. Tudom, hogy van egy nagy kívánságod.

A kis csillag látta a gyermek arcát, amint éppen rámosolygott.

– Nincs semmi kívánságom – mondta a kis csillag, egyáltalán nem szerénységéből. Valóban elfelejtette, amit korábban oly nagyon kívánt magának. – Egyet szeretnék csak – mondta ki végül. – Hadd maradjak itt a közeledben, ahol téged láthatlak. Mindig melletted szeretnék lenni. Maradhatok?

– Igen – válaszolta a gyermek. – De csak

úgy maradhatok velem, ha elmész. El az emberekhez, akik itt laknak a földön, s azt elmondod nekik, hogy láttál engem.

– Az emberek nem fogják megérteni az én nyelvemet, s nem fognak hinni nekem – mondta a kis csillag. – És ... hogyan jutok el hozzájuk? Mind a házukban vannak. Az ajtók zárva, s olyan hideg van.

– Épp azért, mert hideg van, neked kell odamenned és felmelegítened őket. Az ajtók? Én magam fogom azokat kinyitni. Én is ott leszek azoknál az embereknél, akikhez te elmész.

A kis csillag hallgatott. Még kisebbnek érezte magát, mint korábban.

Amikor a gyermek látta, hogy a csillag szomorú, rámosolygott:

– Ha rászánod magad, ajándékozok neked valamit. Minthogy öt csillagágad van, öt dologgal ajándékozlak meg téged. Ahova elmész, ott mindig világos lesz. Az emberek meg fogják érteni a beszédedet. Meg tudod majd érinteni a szívüket. A szomorúakat fel tudod vidítani, s végül a békétleneket ki tudod engesztelni.

– Megpróbálom! – mondta erre a kis csillag. Ahogy indulni készült, megérezte, hogy a fényből, amely a gyermeket körülvette, egy kevés ő mellé is odaszegődött. Egy kevés a melegségből és az örömből. Az ő békéjéből.

Az istálló feletti kis csillag továbbra is apró, s fénytelen maradt, láthatatlanul vándorolt a Föld felett. Viszont vitt egy titkot magával, amelyről a többi csillag semmit sem sejtett: rámosolygott a gyermek, s őt küldte útra. Hitet adott neki... hogy miért, alig tudta felfogni.

Épphogy elindult, egy kunyhóhoz ért. Egy öregasszonyt talált ott az asztalra könyökölve. Alig vette észre, olyan sötét volt a házában.

– Jó estét! – köszönt a kis csillag. – Sötét van itt nálad. Bejöhetek?

– Nálam mindig sötét van – mondta az öregasszony. – Még akkor is, ha fényt gyújtok. Vak vagyok. De kerülj beljebb, akárki is vagy.

– Köszönöm – mondta a kis csillag, s leült az asztalhoz az asszony mellé. S amint ott ültek, a csillag elmesélte hosszú útját az égből, s azt, amit Betlehemben átélt. Olyan szépen mesélt, hogy az asszony azt mondta: – Mintha én is látnám a gyermeket a jászolban. De hát én vak vagyok, s a gyermek is messze van. Ha nálam maradsz, akkor világosabb lesz. Maradj nálam, akkor nem leszek annyira egyedül.

– Te már soha többé nem leszel egyedül – mondta a csillag. – A gyermek fénye most már mindig nálad marad. De milyen különös is ez a fény: csak akkor tudod megtartani, ha tovább ajándékozod.

– Értem – mondta az asszony.

Miután elbúcsúztak, az asszony bezárta kunyhója ajtaját, s elindult a mezőkön keresztül. Úgy ment, mint bárki, aki lát. Az úton előtte ott volt a fény. Az a fény, amit a világtalanok is látnak.

A kis csillag boldog volt. Még sok ajándékot kellett szétosztania, s a karácsonyestnek sem volt még vége. De nem ért a dolga végére. Még ma is ott vándorol a Föld felett. Esténként a csillagos égen meg tudom neked mutatni, hogy valamikor hol volt. De hogy ma hol van, azt nem tudom. Azt viszont igen, hogy azokhoz mind elmegy, akik kívánnak valamit. Az asszony azt kívánta, hogy csak annyira lásson, hogy útra tudjon kelni. De maga a kis csillag ma is még csupán egy kis fehér pont lenne az égen, ha nem lett volna egy nagy-nagy kívánsága.

Forrás: digian.csapata.hu

Kedves Testvérek! A járvány időszaka alatt is nagy szükségünk van arra, hogy gyülekezetünk, Lelkészi Hivatalunk működése zavartalan legyen. Ehhez nagy segítséget jelentettek azok az adományok, amelyek az istentiszteletek perselypénzeiből, a hivatalba behozott támogatásokból gyűltek össze. Mivel templomi alkalmakat jelenleg csak korlátozott létszámmal tarthatunk és a személyes találkozások számát is igyekszünk lecsökkenteni, így kérjük: amennyiben lehetőségük van, úgy a gyülekezet működésére vagy Orosházi Harangszó újságunkra szánt felajánlásukat banki úton, az **Orosházi Evangélikus Egyházközség 11733041-20001034** számú számlájára szíveskedjenek átutalni. Az adakozók mindennemű támogatását hálásan köszönjük!

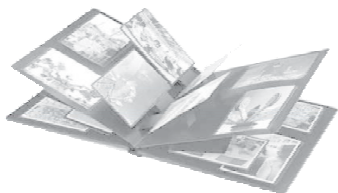

Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készített felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról és más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét is, és (ha tudjuk) a fotográfusét.

Kérjük Olvasóinkat, hogy válogatás után juttassanak el egy-egy jól másolható, érdekes fényképet a lelkészi hivatalba (Orosháza, Thék Endre u. 2.).

Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

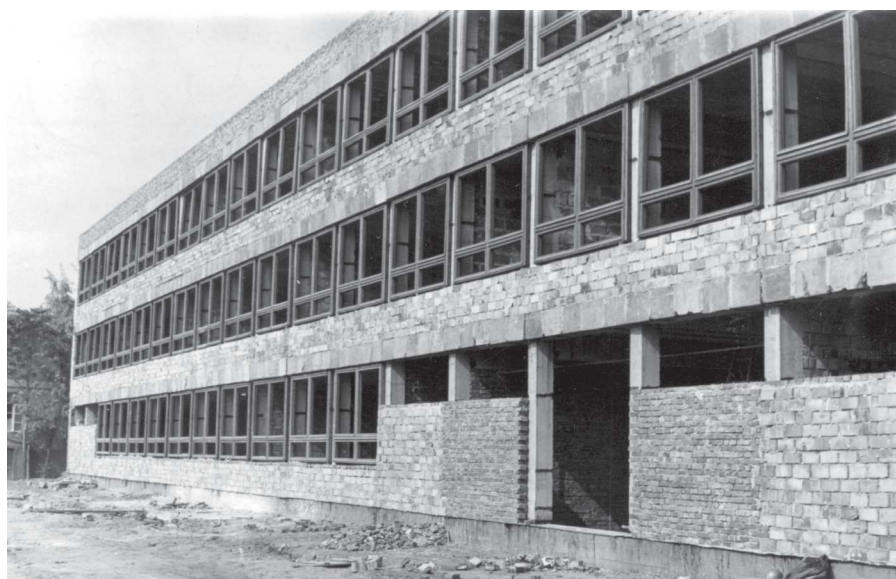
Dr. László Elek (1841–1919)
Orosháza első községi orvosa,
az evangélikus egyházközség felügyelője
(Arad, kb. 1875), Beküldő: Koszorús Oszkár

Dr. László Elekné Kishalmy Berta.
Férjével 44 évig éltek házasságban.
Az Alvégi temetőben nyugszik
(Budapest, kb. 1875), Beküldő: Koszorús Oszkár

Balról jobbra:
Juliska nagynéném,
Szász Róza nagyanyám,
József édesapám,
Tompa Pál nagyapám,
István nagybátyám
(Orosháza, kb. 1921;
Fotó: Illiás Anna)
Beküldő: Tompa Pál

Az épülő 2. sz. Általános Iskola (ma Székács József Közoktatási Intérmény)
(Orosháza, kb. 1970) Beküldő: Koszorús Oszkár

Karácsonyi gondolatok

„Királyod érkezik hozzád,
aki igaz és diadalmas...”

[Zak 9,9b]

Olvasom Útmutatónkban az advent 1. vasárnapjára szóló igét. Valóban úgy érzem, nagy biztatást, erőt ad ez az ige nemcsak nekem, hanem sok-sok hívó embernek is.

Nehéz heteket, hónapokat élünk most meg, egyre több és több szigorú intézkedéssel próbálják megállítani a vírus terjedését. Több, hozzánk közel álló barát küzd a gyógyulásért, értük imádkozunk Isten kegyelmét kérve. Rájuk és sok-sok más emberre is gondolunk, akik elkapták ezt a kegyetlen betegséget. Mindennapjainkat ezek a nyomasztó események befolyásolják, ezért talán észre sem vesszük, hogy a város készülődik az ünnepre. Már felállították a nagy karácsonyfát városunk központjában, felszerelték a fénydíszeket, meggyulladtak az adventi koszorú gyertyái... mégis elmarad a megszokott lázas készülődés, ritkábbak az utcán siető emberek is, és üresebbek az üzletek.

A karácsony azért nem marad el, csak kissé változik a családok számára a szokásos együtt ünneplés. Hiszem, hogy bármenny-

nyire is más lesz külsőségeinkben, számunkra nem veszhet értékéből.

Hiszen a hívó embernek advent a várakozás időszaka. Várjuk a csodát, Krisztus születését. Nap mint nap egyre közelebb visznek a betlehemi jászolhoz az Útmutatóban olvasott igék. Gondolatban követjük a betlehemi pásztorokat és a csillagot, ami a gyermek Jézus jászolához vezette őket. Halom felcsendülni az éneket:

„Mennyből az angyal lejött hozzátok,
pásztorok, pásztorok!
Hogy Betlehembe sietve menvén
lássátok, lássátok.

Istennek Fia, aki született
jászolban, jászolban,
Ő leszen néktek üdvözítőtök
valóban, valóban.”

A korlátozások bevezetése miatt sajnos a diakóniai összejövetelek is elmaradtak. Egymással is csak telefonon érintkezünk, így a már hagyománnyá vált karácsonyi ajándékokat, csomagokat sem tudtuk idén közösen elkészíteni és eljuttatni az egyedül élő idős testvéreinknek.

Van azonban valaki a gyülekezetünkben, aki megoldást talált erre a problémára.

Tekintettel a rendkívüli helyzetre a fiatalabb testvérek részvételével Szöllősiné Judit és Csecseiné Julika szervezésében ökumenikus diakóniai kerekasztal alakult önkéntesek részvételével. Így a közös összefogás eredményeként mégis mindenki megkapja kis karácsonyi csomagját, ami örömet és szeretetet visz az otthonokba.

Mi kérjük a jó Istent, hogy még sokáig tudják végezni szolgálatukat hittel, erővel és szeretettel.

Kedves testvér, aki egyedül vagy karácsonyestén! Gyújts egy gyertyát, fohászkodj hálás szívvel az egek urához! A te lelked üdvösségéért is jött a világra a Megváltó, hogy mindannyiunkat megmentse a kárhóztól.

Én várákozással tekintek előre, a karácsonyészakai csodára, és szinte hallom az éneket:

„A kis Jézus megszületett, örvendjünk!
Elküldötte ő szent Fiát Istenünk.
Betlehembe fekszik rongyos jászolban,
Azért van oly fényesség a városban.”
[EÉK 549]

Ezekkel a sorokkal kíván minden kedves testvérnek áldott, békés karácsonyt:

KOVÁCS TIBORNÉ

Emlékezünk

„Vár a mennynek örök fénye, beteljesül szívünk reménye, Többé nem megy le szép napunk. Mind megadja ott az Isten, Ami után epedtünk itten. Nem kínoz földi bánatunk, Megszűnik siralom, Eltűnik fájdalom, Halleluja! Sír és halál Meggyőzve már, Ránk boldogság és béke vár.” [EÉK 517]

Szomorú szívvel, de Isten akaratát elfogadva írom e sorokat. Ismét elvesztettük diakóniánk egy odaadó, szerető szívű és mindenkin segítő tagját, dr. Rusznák Jolánt. Hosszú éveken át mély hite és nagy, szerető körültekintése gazdagította kis csapatunkat. Ő volt az, aki ha vigasztalni kellett, vigasztalt, ha betegek szorultak gyógyításra, gyógyított, ha egy nehezen mozgó hittestvérünket kellett elvinni a templomba, segített, ha a rászorulóknak készítettük az ajándékokat, mindig számíthattunk rá. Sajnos ez az oly sok embert veszélyeztető vírus őt is megbetegítette. És bár harcolt a betegség ellen, december 3-án szervezete feladta a küzdelmet, így magához szólította őt az Úr. Nagy úrt hagyott maga után. Mindig mosolygós, kedves arcát, csendes, halk szavát, nem felejtjük el soha. Az Úrra bízunk lelkét. Jézus mondta ezt: „...ismét eljövök, és magam mellé veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is” [Jn 14,3] Nyugodj békében, Jolika!

Búcsúzik a diakóniai csoport nevében:
KOVÁCSNÉ ILDIKÓ

Nővérszolgálati anizix

Szíverősítő

Húsz perc szíverősítő – Az otthon végezhető egyéni imádság gyakorlata címmel adta ki a Gyülekezeti és a Missziói Osztály azt a nyomtatott és online kiadványt, amely az egyéni elcsendesedést, Istenre és másokra figyelmet segíti. A kiadvány célja, hogy a külső korlátozások által okozott bezártságban Isten jelenlétéből képesek legyünk erőt meríteni és nyitott szívvel tudjunk a világra tekinteni.

Néhányan már biztosan találkoztak ezzel a kiadvánnyal vagy e bevezető sorokkal. Valószínűleg mindenki pontosan és jól érti, hogy miért is kell szívet erősíteni. És most nem arról a bizonyos fél kupica nedűről beszélünk, attól ez sokkal jobb! Nemcsak napjaink karanténos, vészterhes idejében, hanem minden más olyan helyzetben is, amikor meggyengült szívünk erősítést kér. Nem csak karantén idején. Azt azonban biztosan csak kevesek tudják, hogy ennek a kis kiadványnak az ötlete gyülekezetünk-ből indult el, a járvány első hullámában tapasztaltak alapján. A bevásárló szolgáló csoport által szerzett információkból született komplex pszichológiai és teológiai apró remek mindenkinek ajánlható. Megtalálható a templomban és a Lelkeszi Hivatalban, valamint online. Húzzunk a szíverősítőből!

LTK a járvány idején

Az már régen nem hír, hogy egész életünk, így alkalmaink rendje is teljesen felborult ebben az évben. Az LTK csoport ha-

gyományos programja hiába készült el és foglaltatott igei keretbe, semmi sem lett belőle. Így manapság a Lelki Támogató Közösség – céljaihoz igazodva – a mindennapi lelki és hitéleti kihívásokra keres válaszokat és támaszfallakat. Messenger-alkulatunk rendszeresen tesz közzé friss híreket, imádságokat, kéréseket, reményeket.

Legújabb vállalkozásunk a „Mentsük meg az éneket!”. Egy ideje tilos az éneklés, mert veszélyes. Ki gondolta volna, hogy egyszer nem szólhat a legszebb hangszer, az emberi hang a templomban? „Aki énekel, az kétszeresen is imádkozik” – így tanították eleink. De ha nem lehet? Hova lesznek így koráljaink, gospeljeink, közösségi és egyéni, dalba öntött, duplázott imádságaink? Ezért indult ez az ötlet, hogy legkedvesebb egyházi énekeinket tegyük közzé egymás számára. Talán valakinek életmentő lehet.

Nővérszolgálat az idősothonokért

Nehéz helyzetben vannak mostanság az idősothonokban lakók és dolgozók egyaránt. Ők élik át talán a legsúlyosabb bezártságot.

Nemcsak hogy nem lehet látogatni kedves ezüsthajú testvéreinket, s nem tudunk istentiszteleti alkalmakat tartani, hanem még házon belül is el vannak egymástól szeparálva. Nagyon szigorú protokoll szerint élnek és remélnek. Ilyen helyzetben nagyra nő minden külső kapcsolat, minden emberi érintés, ajándék. Fontos kapaszkodó lehet a gyülekezettel, egyházzal való kon-

taktus, egy-egy igeszakasz, apró figyelmes-ség.

Istennek hála, nagyon jó viszonyt ápolunk mindkét otthonnal, s várnak minket, örülnek a jelenlétünknek – ha most nem is személyesen. Ezért külön figyelmet igyekszünk fordítani arra, hogy „bejuttassuk magunkat” a zárt falak mögé. Mindenféle formában, ahogy csak lehetséges: gyülekezeti újságot, iskolások által készített figyelmes-séget, egy kis finomságot, ami innen megy oda.

Most a karácsonyi ünnepre készülünk. Azt, hogy mivel, még nem árulom el, de hogy mindennapi imáinkba foglaltuk bennlakó szeretteinket, az biztos. Urunk, áldd meg és őrizd meg idős szeretteinket! Világosítsd meg arcodat rajtuk és könyörülj rajtuk! Fordítsd orcádat feléjük, és adj nekik békességet. Ámen!

A segítség nem áll meg

Szeretettel adjuk közre, hogy a nővéri szolgálat folyamatosan, nonstop működik a lehetőségekhez és szükségekhez mérten. Az emberi élet Isten legnagyobb csodája és ajándéka, ezért szolgálócsoportjaink és önkénteseink továbbra is készen állnak, hogy védjék, óvják, életben tartsák ezt a csodát. Kérjük, hogy segítségkéréssel, támogatászándékkal keressék a gyülekezeti nővért vagy a Lelkeszi Hivatalt! Isten óvjon mindnyájunkat!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

Ajánlás

Az egyházközösség gyülekezeti nővére-ként fordulok most mindenkire a koronavírusjárvány immáron második hullámában, a súlyosbodó helyzet és korlátozások miatt.

Láthatatlan, érthetetlen, eddig soha nem látott veszélyben élünk napról napra. Egymásnak ellentmondó hírek, vélemények, egyéni hozzáállások keresztüztüében létezzünk. Korlátozó rendelkezések, kijárási tilalom, maszkhasználat, karantén, pandé-

mia, betegek, halottak. Nem élünk még ilyet. Szűkebb pátriánk eddig – Istennek hála – keveset érzékelt ennek valós súlyából. De mára már egyre több betegről halunk, és fájdalmas veszteségeink is vannak.

Kedves Testvérek, Barátok! Egy láthatatlan ellenséggel küzdünk, ki-ki a maga helyén, helyzetében. Kit a kór, kit a félelem, kit a bezártság, kit a nemtörődomség tart fogva. Tekintsünk úgy erre a szörnyű állapotra, mint egy háborúra. Igen, ki merem

mondani: háború folyik körülöttünk minden szinten. Testben, lélekben, gazdaságban. Pusztít életet, lelket, kapcsolatot, vállalkozást, hitet.

Épp ezért különösen fontos, hogy – ha a háborút meg akarjuk nyerni... és meg kell nyerni – betartsuk azokat a rendelkezéseket, óvatosságot, lelki egyensúlyra törekvést, amire naponta felhívunk bennünket. Szeretettel kérek tehát mindenkit, hogy a Kormány és az Operatív Törzs utasításait

tartsa be. A maszkhasználatot, a távolságtartást, az észszerű fertőtlenítést, a karantént, és (ha épp elrendelik) az idősek védett időszávját. Magam és családom is ezt teszi.

Külön kiemelem azokat a munkahelyeket, ahol a személyes feladatellátás elkerülhetetlen. Ezekon a személyes érintkezések okos kezelése mellett személyes dolgaink, tárgyaink, étkezési, folyadékbeviteli szokásaink is megkülönböztetett figyelmet és külön eljárást igényelnek. Soha ne hagyjunk elől elmosatlan poharat, evőeszközt, félig elfogyasztott ételt! Törekedjünk arra, hogy ezeket a tárgyakat csak mi magunk használjuk, és használat után azonnal mossuk és rakjuk el. Tudom, hogy sok munkahelyen erre külön ember van, de ez most egy más történet. Nem feladati kérdés, járványügyi helyzet. Vagy ha tehetjük és indokolt, használjunk eldobható eszközöket. Ugyanez

vonatkozik a szemetesekre, azok ürítésre, fertőtlenítésére. Mert a belőlünk távozó bármilyen cseppecske megfertőzhet bárkit, vagy mi fertőzödünk meg másétól. Gondoljunk arra is, hogy a dolgozós táská mellett mit viszünk haza családunknak! Ne fedlezzünk meg a kézfertőtlenítésről sem!

Bármilyen betegség gyanúja esetén azonnal forduljunk az egészségügyi ellátórendszerhez, és járjunk el az utasításai szerint. Ha karantént rendelnek el, fogadjuk el zúgolódás nélkül. Gyülekezetünk segít még ezekben a helyzetekben is bevásárlással, kapcsolattartással.

Kegyetlen törvénye napjainknak, hogy emberi találkozásaink, érintéseink veszélyesek és tilosak. Egy keresztény gyülekezet legnagyobb kihívása, hogy mi módon maradhat egymással kapcsolatban, és ezáltal életben. Ugyanez igaz az egyéni lelki élet

gondozására is. Gondoljunk az imádságra, titokzatos kincsünkre, és soha ne felejtsük el, hogy ez a lélek lélegzetvétele. A felfelé tekintő kapcsolat ugyanakkor tudományosan is kimutatható módon reparatív, valamint immunerősítő hatással van testünkre-lelkünkre. Ennek gyakorlására az egyéni elcsendesedésen túl lehetőség van számos áhítat, istentisztelet, egyházi honlap elérésére. Magam is ebből élek.

Végül Isten kegyelmébe ajánlva szeretettel kérek mindenkit, hogy soha ne feledkezzen meg a bajban lévőkről. Aki tud, segítsen személyes bajokon, közösségi életünkben! Szeretettel kérem ajánlásom átgondolt megfontolását és betartását! Isten legyen velünk!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

Éléskamra

Az „Éléskamraakciónk folyamatos, hogy a látókörünkbe került nehéz sorsúakon hideg élelemmel segíteni tudjunk.” – mondat minden vasárnap elhangzik az istentiszteleti hirdetésekben. Külső szemlélő, alkalmi íghehallgató meglepve vonhatja fel a szemöldökét: „Nahát, ennek a gyülekezetnek éléskamrája is van? De mi ez egyáltalán? Vajon hol van helyileg? Mikor és hogyan töltik fel? Kik kaphatnak ebből?” Szóval, tisztelt ismert és ismeretlen testvérek, kérdezők: a hír igaz. Az orosházi evangélikusságnak valóban van egy igazi éléskamrája.

Nagyszüleinknek még természetes volt az efféle betárazás. Lehet, hogy mára már valakinek bővebb magyarázatra szorul a dolog. A jó gazdasszonynak volt tehát egy kis szobája, kamrája, ahová egybegyűjtötte a megélhetéshez valókat: lisztet, cukrot, zsírt, befőttet, szárzészét, szalonnát, kolbászt, de itt várt sorsára a krumpli, a bab, a fokhagyma is. Aztán ezekből lett tápláló főtt étel a család asztalára.

Ma már nem mindenhol van ekkora spájzolás: a szupermarketekben vagy a kedves, családias kisboltokban minden kapható, reggeltől estig. Már akinek van rávalója. Mert élnék köztünk olyanok is – sajnos nem kis számban –, akiknek nincs. Csekély jövedelmük nem elég a megélhetésre. Részükre tartjuk fenn az „Éléskamrát”. Amit a

testvérek jó szándékkal behoznak ide, azt szükség idején kiosztjuk a rászorulóknak.

Szeretnék megnyugtatni mindenkit, hogy szeretetből fakadó adományja jó helyre kerül: oda, ahol valóban nagy szükség van rá. Úgy is szoktuk mondani – habár nem vizsgálhatjuk ki, valaki miért került egy adott helyzetbe –, hogy azért feneketlen kútba se dobálunk.

De azt is szeretném láttatni, hogy biztonságos életünkben nézve vegyünk észre: vannak, akik (beleszületve vagy valami csapás folytán belesodródva) nem tudják elérni az élethez való alapszintet. És sajnos nem mindenki alkalmas arra se, hogy a mai világ farkastörvényei között talpon maradjon.

„...a szegények mindig veletek lesznek.” – mondta Krisztus. S lelkünkre kötötte, hogy legyen gondunk rájuk. Ez a feladata az „Éléskamrának” is. Láthatatlanul, észrevehetetlenül, de támasza legyen a bajba kerülteknek. Lehet, hogy nem nagy volumenű sikertörténeteket valósítunk meg, de lehetőségünk van apróbb csodákra, a hétköznapi csodáira.

Itt hadd jegyezzek le egy kis történetet, bemutatandó, hogy hogyan is működik és tud segíteni, pozitív változást hozni „magánspájzunk” egy ember életében. Tavasz derekán egy középkorú segítségkérő kopogtatott be bázisom ajtaján. Elmondta, hogy reménytelen a helyzete, nincs jövedel-

me, állása, még alkalmi munkája sem. S ha albérleti szállását rövidesen nem fizeti, akkor az utcára kerül. Mindenét a családjára áldozta, és most így járt. A város ingyrenkonyhájáról küldték hozzánk a kissé már ismerős ajánlással: „Menjen el az evangélikusokhoz, ott talán még tudnak segíteni!”

Gyülekezeti nővérként feladatom az ilyen gondokon is segíteni – lehetőségem szerint. Az eljárásrend a szokásos: állapotfelméréssel kezdünk, megvizsgálva minden körülményt. Lakhatás, étkezés, testi-lelki, szociális helyzet. Végül: mi a legfontosabb? Hol segítsünk? Először valamiféle jövedelemhez kellene jutni, vele párhuzamosan kiegészíteni a napi egy tál ételt gyógyszerrel, hideg élelemmel, ami az „Éléskamrából” kerül ki. Istennek hála, akkor sikerült munkát találni, bevált a stratégia. És itt jött képbe az „Éléskamra”. Mert az átmeneti időt ennek a támasznak a felhasználásával volt mód átvészelné. A készletből teremtettük meg a napi legszükségesebbeket, és megterveztük együtt a megélhetést. Napról napra, hétről hétre átbeszéltük, hogyan is áll a helyzet. Látható volt, hogy már nincs veszélyben az albérlet, van mit enni, lassan főzésre is lett lehetőség. Sikerült kispórolni egy palack gáz árát. „Akkor ma legyen zöldborsóleves egy adománykonzervből, hozzá palacsinta, némi liszt, pudingpor segítségével!” – döntöttük el egy szép napon. Ez így

☞ folyt, amíg rend nem lett. Ebben az esetben már nincs égető szükség az „Éléskamrára”. Megtette kötelességét. Kitartott, amíg kellett, és visszavezetett valakit a munka, a fenyegtettség nélküli élet világába.

Gyakran eszembe jut apai nagyanyám bölcsessége: „Üres kamrának bolond a gazdasszonya!” Az, bizony! – dohogtam nemrég magamban. Kétszeresen is! Bolond, mert beleőrül a nincsbé, hogy nem tud adni. És bolond, mert talán nem tett eleget kamrája feltöltéséért, nem gondolkodott előre.

Valljuk be őszintén: nem mindig van csurig az kamra. Sem egyéni, sem közösségi otthonunkban. A legnehezebb idő a tavasz vége és a nyári időszak: ilyenkor sokszor üres ez az „Éléskamra” is. Pedig ez a termés, a bőség ideje – de nem mindenkinek. Sajnos megesett, hogy üres volt az „Éléskamránk”. Teljesen.

Viszont minden évben dobogó szívvel várom a teremtségi, hálaadási istentiszteletet. Nemcsak azért, mert ekkor páratlanul szép és illatos a templom, hanem azért is, mert ekkor evangélikus oktatási intézményünk dolgozói és tanulói jóvoltából szó szerint roskadozik Isten háza a sok földi jó-

tól. S akkor még nem is szóltam az erre az alkalomra szóló istentiszteletről, a csodás aranyárga kalászos oltárterítőről... Aki nem hiszi, járjon utána, illetve jöjjön el erre az alkalomra (is)! Ezek az oltár elé helyezett, élelemmel teli kosarak aztán a gyülekezet „Éléskamrájába” kerülnek. Nagyon szép látvány! Évről évre mintegy öt mázsányi hidegétel, alapélelmiszeri cikk, konzerv, zöldség, gyümölcs gyűlik össze. Ennek egy része azonnal kiosztásra kerül a hálaadás oltáráról. Más részét „bepájoljuk,” hogy legyen későbbre is.

Nemsokára beköszönt a karácsony. Szokás szerint ismét szeretnénk sokakat megajándékozni a hálaadási készletből. És hogy az ünnep tényleg ünnep lehessen: örömmel fogadunk kifejezetten karácsonyi „kuriózumokat”: szaloncukrot, aprócsokit, mandarint. Nem fogyhat ki a raktár, mert volt rá példa, hogy szenteste kopogtatott be valaki egy kis enniválóért. Szóval, tele kell rakni azt a spájzot! Ne legyünk bolond gazdasszonyok! Szeretettel kérem, se hagyjuk üresen az „Éléskamrát”! Gondoljunk a szükségben lévőkre! Adjunk jó szívvel, szeretettel, „mert a jókedvű adakozót szereti az Isten!”

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

Várva várt iktatás

2020. október 10-én, szombaton, 16 órától nagy eseményre, kettős lelkész-beiktatásra került sor Orosházán, ahol ekkor – természetesen a járványügyi előírásoknak megfelelően – kivétel nélkül mindenki maszkban volt. Ezen a napon egyszerre két parókus lelkészt: Felegyi-Németh Mihályt és Laczki Jánost iktatta be hivatalába Lázár Zsolt, a Nyugat-Békési Evangélikus Egyházmege esperese.

Az istentiszteleten három prédikáció hangzott el. Az igehirdetési alapige (Lk 10,1–20 alapján) a hetvenkét tanítvány kiküldése volt. Az igeszakaszt három részben magyarázták. Lázár Zsolt esperes az iktatás elhúzódsát a magyar–bolgár válogatott mérkőzés elhalasztásához hasonlította: „Sokan várták a meccset, ahogy az orosházi iktatást is. A meccsre eredetileg márciusban került volna sor, ahogy az iktatásra is tavasszal. Mindkét csúszás oka a koronavírusjárvány. Jézus a tanítványokat kettesével küldte ki a szolgálatba, ahogyan itt, Orosházán is két lelkészt iktatunk be. Az orosházi gyülekezet hálás lehet azért, hogy már négy lelkész szolgál a gyülekezetben és az intézményekben.”

Az eddig Orosházán másodlelkészként szolgáló Laczki János igehirdetésében a tanítványok meglegedettségének fontosságára hívta fel a figyelmet: „A lelkészeknek és minden keresztyénnek el kell fogadni azokat az anyagi kereteket, amelyek között szolgálhat. »Ne járjatok házról házra!« – mondta Jézus a tanítványoknak (Lk 7,10). Ezzel nem a missziót akarta megfékezni Urunk. Jézus az anyagi meglegedettséget is hangsúlyozta. A missziós küldetés sürgőssége miatt Jézus arra hív minket, hogy egyszerű üzenetben adjuk

tovább az evangéliumot. »Békesség néktek!« – erre a rövid köszöntésre tanította tanítványait a korabeli körülményes és nyakatekert köszönési formák helyett. A különféle missziós eszközök mellett a mindennapokban az életünkkel is bizonyosságot teszünk. A szavaink mellett a tetteink is beszélnek.” A lelkész kiemelte, hogy Jézus realista volt, hiszen előre felkészítette a tanítványokat arra, hogy lesznek olyanok, akik visszautasítják az

evangéliumot. Ebben az esetben a jövőben bekövetkező ítéletet sem szabad elhallgatni. A prédikációja zárásaként a lelkész elmondta, hogy a többlelkészes gyülekezet előnye az, hogy a közös szolgálatban megoszlik a teher.

Felegyi-Németh Mihály a hetvenkét ta-

nítvány visszatéréséről hirdette az ígét a gyülekezetnek. Az egy éve Orosházán szolgáló lelkész igehirdetésében kiemelte, hogy visszatérésekor a hetvenkét tanítvány örömmel mondta Jézusnak, hogy még a démonok is engedelmessé váltak szavuknak, de Jézus elfojtotta büszkeségüket. Arra kérte őket, hogy ne annak örüljenek, hogy

még a démonok is engedelmessé váltak, hanem annak, hogy nevük fel van írva a mennyben. „Ilyen hatalmat kaptunk mi is az Úrtól, akik szintén tanítványai vagyunk. Hatalmat kaptunk arra, hogy legyőzzük a gonosz mesterkedéseit, amikor így együtt vagyunk a templomban békességben és szeretetben” – emelte ki.

A megválasztott lelkész ezen felül arra kérte a gyülekezet tagjait, hogy minden érzékszervükkel érezzék az élet igazságát; azt, hogy élünk, hogy élet van bennünk, mert ezt az életet az Úrtól, Jézus Krisztus által kaptuk mindannyian itt a földön, és aki által Isten országa, a mennyek országa mindig velünk és közöttünk van. Ünnepi gondolatait ezekkel a szavakkal folytatta: „Az Úr lerombolja a mi büszkeségünket és megtanít szeretni. Megtanítja, hogy ez a szeretet azt jelenti, hogy nem vagyunk egyedül. Ő mindig velünk van, és mi is itt vagyunk egymásnak, hogy osztozzunk ebben a szeretetben. Ha a büszkeségünk és a Sátán felett aratott győzelmeink, sikereink felülkerekednének rajtunk, álljunk meg egy pillanatra! Nézzünk magunkba és kiáltunk az ég felé: »Atyám, köszönöm Neked, hogy a nevem fel van írva a mennyben!«”

Az istentisztelet utáni közgyűlésen Ördög Endre orosházi igazgatólelkész mondott köszöntőt és felolvasta Kondor Péter

püspök üdvözlőlevelét. A városi testvéregyházak nevében Iványi László római katolikus kanonok köszöntötte az iktatottakat. Veraszto János, korábbi répcelaki lelkész, aki Felegyi-Németh Mihálynak négyéves korában volt lelkésze, szintén köszöntőt mondott.

LACZKI JÁNOS

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Várjuk a nyolcadikosok jelentkezését a Székács gimnáziumba

Tisztelt Olvasók!

Intézményünk, az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium minden évben hívogatója nyílt napjára az iskolaválasztás előtt álló nyolcadikos diákokat. Ezeknek az alkalomnak az a célja, hogy megmutassuk iskolánkat, annak képzési profilját, valamint bemutatófoglalkozások, iskolai séták segítségével mindazt, amely ránk jellemző. A járványhelyzet miatt idén erre a személyes találkozásra nem kerülhet sor, ezért új módon, új utakon szeretnénk eljutni a továbbtanulás előtt álló nyolcadikos diákokhoz. Gimnáziumunk képzési lehetőségeiről elküldtük az általános iskoláknak digitális és nyomtatott szóróanyagunkat, valamint plakátunkat. Az internet segítségével azonban a Harangszó olvasói is megtekinthetik iskolánk felvételi tájékoztatóját honlapunkon:

<https://szekacs.lutheran.hu/iskola/>

illetve ott elérhető kisfilmünket is, amely a mindennapok hangulatát és a gimnáziumi tagozatok képzési struktúráját hivatott bemutatni.

A következő tanévtől kétféle négyosztályos gimnáziumi tagozatra jelentkezhetnek a nyolcadikosok: az általános tantervű mellett emelt óraszámú angol nyelvi osztály is indul intézményünkben. Jelentkezni az általános iskolákban beszerezhető jelentkezési lapon és adatlapon kell. A felvétel tanulmányi eredmény alapján történik, felvételi vizsga nem szükséges.

Kérem, ha van családjukban középiskolába készülő diák, osszák ezt meg vele és szüleivel! Előre is köszönjük támogatásukat! Erős vár a mi Istenünk! Köszönettel és tisztelettel:

NAGY RÓBERT
intézményvezető

TAGOZATAINK **RÉSZLETES BEMUTATÁSA**

1. Négyosztályos gimnázium **emelt óraszámú angol nyelvi osztálya**

Tagozatkód: 0001

Ebbe az osztályba azoknak a tanulóknak a jelentkezését várjuk, akik egyetemen vagy főiskolán akarnak továbbtanulni, és a középiskolában magas szintű tantárgyi felkészülés mellett magas színvonalú idegennyelvtudást és nyelvvizsgát kívánnak szerezni. Az emelt óraszámú angol tanuló osztály heti 5 órában foglalkozik a nyelv elsajátításával. Célunk, hogy mindenki megszerezze a középfokú (B2) komplex típusú nyelvvizsgabizonyítványt, de a felsőfokú C1 komplex vizsga és második nyelvvizsga megszerzésére is legyen lehetősége.

Fontosnak tartjuk, hogy tanulóink az általuk választott tantárgyból sikeresen felkészülhessenek az emelt szintű érettségire és felsőfokú tanulmányaikra. Ezek az emelt szintű érettségire felkészítő csoportok alacsony létszámmal is elindulnak a 11–12. évfolyamon, órarendbe épített szaktárgyi órákkal segítik a sikeres továbbtanulást.

Kiemelten kezeljük a digitális kultúra oktatását. A diákok 9–10. évfolyamon szakkörökön, 11–12. évfolyam során fakultációkon ismerkedhetnek meg a programozás tudományával, mellyel lehetőséget kapnak az alap- és középszintű ismeretek elsajátítására.

A felvétel tanulmányi eredmény alapján történik (alsó szint: 4,00).

***

2. Négyosztályos gimnázium **általános tantervű osztálya**

Tagozatkód: 0002

Az érettségi bizonyítvány megszerzésével egyetemen vagy főiskolán történő továbbtanulásra, illetve felsőfokú szakképzésre való jelentkezésre készítjük fel a diákokat. Ennek érdekében a 11–12. évfolyamon órarendbe épített szaktárgyi, emelt szintű érettségire felkészítő tanórák segítik a sikeres továbbtanulást, melyek akár alacsony létszámmal is elindulnak.

Az idegen nyelv oktatása csoportbontásban folyik angoltól és németből, 11. és 12. évfolyamon emelt óraszámúban. Ez lehetőséget biztosít a középfokú (B2) komplex típusú nyelvvizsgabizonyítvány megszerzésére.

Kiemelten kezeljük a digitális kultúra oktatását. A diákok 9–10. évfolyamon szakkörökön, 11–12. évfolyam során fakultációkon ismerkedhetnek meg a programozás tudományával, mellyel lehetőséget kapnak az alap- és középszintű ismeretek elsajátítására.

A felvétel tanulmányi eredmény alapján történik (alsó szint: 3,50).

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Áhítat az első adventi gyertya meggyújtásakor

„Királyod érkezik hozzád,
aki igaz és diadalmas.”
[Zak 9,9b]

Nyüzsgés, különféle próbák és adventi programok sokasága helyett ez az advent a csendesség időszakának ígérkezik. Talán furcsa, hogy nem lesz annyi pezsgés, talán kifejezetten hiányzik egy-egy eleme a megszokott készülődésnek. Ez vajon jó vagy rossz?

Magam úgy vélem, önmagában egyik sem. Leginkább alkalom valami egészen újra, más minőségűre. Mi pedig kihasználhatjuk a kínálkozó lehetőséget, hogy más-képp, tartalmasabban, mélyebben élhessük át a várakozás lényegét, és a hozzánk még közelebb érkező Isten valóságát.

Eredetileg az ünnepeket megelőző időszakok telis-tele vannak külsőségekkel, melyek azt a célt hivatottak szolgálni, hogy még jobban átélhesse az ember az ünnepet. Ideális esetben a külsőségek segítik szívünk, lelkünk ráhangolódását, ami jó dolog. De a való élet azt mutatja, hogy valamelyik irányba mindig elbillen a mérleg serpenyője. Így amikor az ember a külső, látható előkészületekre helyezi a hangsúlyt, már alig marad ideje, figyelme, energiája vagy éppen kedve befelé, a saját lelkére és Isten szavára figyelni.

De most a legtöbb külsőség háttérbe szorul. Hiszen nincsenek programok, legfeljebb online. Nem kell egyik fellépésről a másikra szaladni, és utána késő este elkezdni a másnapi órákra való készülést. Nem kell fellépések izgalmát cipelned a válladon. Nem kell mindenféle külső elvárásnak megfelelned, a szokásosnál is többet teljesítened. Helyette – ha te is úgy akarsz – az ideji adventi időszak nyugodtan szólhat az Istenre figyelésről. Hogy még nagyobb figyelemmel, nyitottsággal olvasd vagy hallgassd Isten ígését. És időt töltesz vele imádságban is.

Az ünnepi forgatagban általában rengeteg társával találkozol az ember. A többségükre oda se figyelünk, néhányukkal csak pár szót váltunk. De most e felszínes talál-

kozás helyett értékes időt tölthetünk el Istennel és szeretteinkkel.

És így egyben az adventünk egy kicsit bőjt is lehet. Lemondva a megszokottról, a biztonságot jelentő, jól bevált keretekről, azt vehetjük észre, hogy értelmet nyer a várakozásunk. Mert a várakozásban benne van, hogy nem mi irányítunk. Mi csak előkészítjük a terepet, felkészítjük magunkat a találkozásra, felkészítjük a szívünket, lelkünket, hogy felismerje az érkezőt, felis-

günk, és arra, hogy ő formálja át szívünket, szándékunkat, gondolkodásunkat, ő terelje helyes mederbe életünket. Az ő eljövetele, érkezése tölti meg tartalommal az adventet, a karácsonyt, és kizárólag ez teszi az ünnepet is teljessé.

S ha igazán nyitott szívvel tudod várni Jézust, mint Szabadító Urat, Királyt, akkor az egyik kedvenc keresztény énekem szövegeinek részlete a te őszinte hitvallásod is lehet:

„Te vagy a szívem Királya, tiéd mindenem.
Minden helyzetben sorsom kezében, Istenem.
Ha fájdalma, könnyek, harcok jönnek, tiéd vagyok.
Ha sötét van, fényed annál erősebben ragyog.
Segíts, hogy Rád nézzek, ne arra mit érzek, vagy éppen milyen kedvem van.
Segíts hitben járnom, Istenem, barátom, segíts Rád bíznom magam!
Nem engedsz el, nem engedsz el, soha nem engedsz el.”
[Szerző: Dobner Illés]

merje, és elfogadja a tőle jövő szót, üzenetet és ajándékot. És a nyitottság is, hogy nyitottan várom azt, aki hozzám érkezik, és azt, amit Isten adni készül.

Királyod érkezik hozzád, az a király, aki kétezer éve már elérkezett a világra: csendesen és szerényen egy betlehemi kis istál-

lóba gyermekként, vállalva a kiszolgáltatottságot, az emberlét minden viszontagságát, hogy elhozza Isten igazi, feltétel nélküli szeretetét. Az a király ebben az ünneptelennek tűnő, aggasztó, bizonytalan, félelmetes időszakban most hozzád is közeledik. Rá kell most figyelni, mert rá, a Szabadító Királyra van mindennél nagyobb szüksé-

Királyod érkezik hozzád, akár van közös gyertyagyújtás, akár nincs. Akkor is, ha nem igazán ünnepi a hangulatunk. Mert az ő érkezése nem függ semmilyen külső körülménytől. Ő a szíved Királya szeretne lenni.

Mennyei Atyánk! Eléd visszük ezt a nehéz időszakot, melyben most vagyunk. Osztálytársainkat, iskolatársainkat, akik hiányoznak nekünk, ismerőseinket, rokonainkat, akikért aggódunk. Kérünk, te óvd meg őket, és add, hogy minél előbb biztonságban újra találkozhassunk! Add, hogy az ideji várakozásunk valóban a lényegről, valóban rólad szóljon! Segíts rád figyelni, nyitottnak lenni, hogy megtapasztalhassuk: személyesen hozzád is elérkezel! Ámen!

(Elhangzott a Székács Evangélikus Iskolában 2020. november 30-án.)

FELEGYI-NÉMETH MÁRIA
iskolalelkész

Orosházi Harangsó újságunk
az interneten is olvasható:

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Az adventi fények ereje

Advent a csendes, nyugodt várakozás időszaka. Ebben a rendhagyó, szokatlan eseményekkel tűzdelt évben még nagyobb szükségünk van a nyugalomra, a karácsonyra készülés időszakára. Még nagyobb az igény bennünk a rendre, amikor körülöttünk rendkívüli dolgok történnek.

Elmaradtak a szokásos karácsonyi ünnepélyek, sem osztályszinten, sem az egész iskola színe előtt nem került sor ilyenre. Nem rendeztünk az egész iskolát megmozgató adventi kézműveskedést, hogy egyes kis- és nagydiákok együtt készítsék el az adventi koszorújukat. Elmaradtak a hetenkénti közös gyertyagyújtások, amikor az iskola egész közössége a lépcsőházban énekelve kezdi az újabb adventi hetet. Nem jöttek hozzánk az óvodások adventi teázására. A városi gyertyagyújtásra sem kerülhetett sor a megszokott, színpadi műsorral kísért formában, és még az osztályok testnevelésórai korcsolyázására sem nyílt lehetőség. Most semmi sem olyan, mint ahogy megszoktuk az iskolában advent időszakban.

De épp a koronavírus-világjárvány következtében lett alkalmasabb a helyzet arra, hogy valóban meghitt módon ünnepeljük az ideit adventet. Mindenre van megoldás: a pedagógusok videó formában rögzítették a karácsonyi műsorokat, így a szülők, rokonok digitális formában gyönyörködhetnek a dalokban, versekben, gyermekeik felkészülésében. Nem gyülekezhettünk össze sokan, hogy együtt ünnepeljünk, de megvan az az előnye a helyzetnek, hogy ezek az ünnepek még sokszor visszanezézhetőek, akár az egész tágabb családnak öröme lehet

bennük. Az adventi koszorú gyertyáit most osztályonként gyűjtöttük meg, de talán így még meghittebb volt az ünnep, s még inkább a saját adventje született meg minden közösségnek. Az óvodásokhoz most a leendő tanítók mentek a nagycsoportosokat iskolába hívó szóval, és vitték el a kis meglepetéseket, amiket az alsó tagozatosok készítettek. Hétfő reggelként az iskolarádióon keresztül Felegyi-Németh Mária iskolalelkészünk áhítatát hallgattuk, gyönyörű énekekkel kísérve szólalt meg Isten igéje.

A segítő szívek és kezek is megmozdultak. Minden osztály részt vett a cipősdoboz-akcióban, melynek keretében a Családok Átmeneti Otthonának lakói számára gyűjtöttünk adományokat. A felső tagozatosok képeslapokat rajzoltak és írtak a gyülekezet tagjainak, hogy így kívánjanak nekik boldog ünnepeket, és e cselekedettel együtt az ő ünnepük is gazdagabb lett. Az adventi csendesnapot most osztályokon belül rendeztük meg, de így is lehetőség nyílt mindenre: léleképítő beszélgetésre, díszek készítésére és játékokra is. Szűkebb körben, csendesebben, pont úgy, ahogy advent idején kell.

Az első advent – már több mint kétezer éve – nem olyan volt, mint amire számítottak az emberek. A mostani advent – szintén szokatlan módon – eddig nem látott utakon hozta el szívünkbe a krisztusi örömet. Őrizzük meg, vigyázzunk rá! Áldott ünnepet kíván mindenkinek:

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA
igazgatóhelyettes

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Diákvezetői konferencia a pandémia idején

Minden év szeptemberében van egy különleges nap az életemben, amit egy csodálatos helyszínen, fantasztikus emberekkel körülvéve, Isten jelenlétében tölthetek el. Rendszerint úgy szoktam kezdeni a beszámolómat, hogy „izgatottan indultunk útnak néhány gimnazista diák kíséretében, hogy részt vegyünk az ACSI (Keresztény Iskolák Nemzetközi Szövetsége) által szervezett nemzetközi diákvezetői konferencián”. Ebben az évben – ahogy az életünk sok más területén van most így –, ez a néhány nap teljesen másként telt.

Már a tavasz folyamán értesítést kaptunk arról, hogy a világot érintő kedvezőtlen helyzet miatt az idei konferencia online formában kerül majd megrendezésre. Jogosan merült fel sokunkban a kérdés: „De hogyan?” Tudniillik a konferencián rendszerint több száz fiatal szokott részt venni a világ minden tájáról érkezve, nagyjából 18 ország sok-sok iskoláját képviselve, élő dícsőítésekkel, műhelymunkával, kiscsoportos beszélgetésekkel, lelki találkozásokkal, ismerkedéssel. Jelenleg – az előírásoknak megfelelően – a személyes találkozásokat mellőznünk kellett, ami nagyon elszomorított bennünket, hiszen pontosan ezt vártuk mindannyian.

Bánatunkat azonban enyhítette a meghosszabbított időtartam, ugyanis az idei konferencia a szokásos három és fél nap helyett ötnapos volt. Szeptember 21–25. között minden délután odaültünk a monitor elé virtuális egységben, Isten jelenlétével. További pozitívuma volt az idei konferenciának, hogy a virtuális térben nem korlátozták a résztvevők számát, így a Székács gimnázium 9 tanulója és 4 angoltanára is mind részt vehetett a konferencián. Az előzetes tervünk az volt, hogy az iskolában töltjük együtt ezt a néhány órát, egymást jobban megismerve, s játszunk, beszélgetünk, minőségi időt töltünk egymással. A koronavírus azonban ezt a tervünket is meghiúsította, mivel a konferencia pont azon a héten volt, amit digitális „üzem-módban”, otthon töltöttek el a felsősök és a gimnazisták. Az iskolába pedig ilyen kiscsoportként sem mehettünk be. Maradt

így mindenkinek az otthoni bejelentkezés, a távoli kapcsolattartás. Mi azonban nem adtuk fel, így is sikerült a világháló és a Zoom alkalmazás segítségével kapcsolatot létesíteni egymással. A konferencia előtt és után is hosszasan beszélgettünk, megosztottuk gondolatainkat egymással.

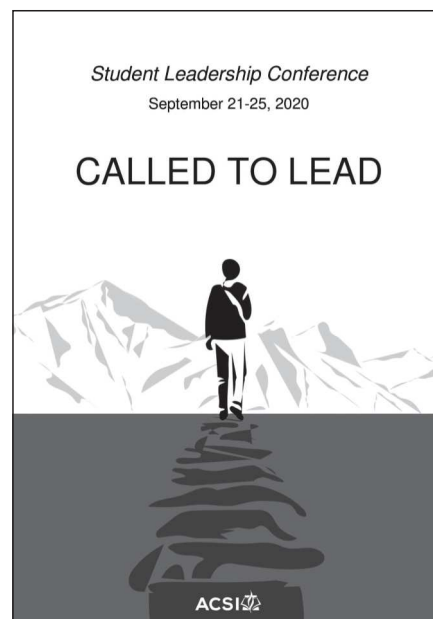
A konferencia alapkonceptióján nem változtattak a szervezők, mely szerint voltak viszonylag hosszabb angol nyelvű előadások, műhelyfoglalkozások és kiscsoportos beszélgetések. Ez utóbbi most különösen fontos volt számomra, mivel két tanulónk már a tavalyi konferencia végén arra az elhatározásra jutott, hogy idén ők is szeret-

teni a beszédesebbeket, buzdítani mindenkiket az élő, kamerás bejelentkezésre.

A találkozó alap gondolatai több szálon futottak, de minden napra jutott valami az evangéliumból. Hétfőn hallhattunk a kihívásokról, melyek lehetőséget jelentenek a növekedésre. Ezt követte kedden a szabadság mint a felelősség lehetősége. Szerdán a szükségről volt szó, mely szolgálatot vonz magához. Csütörtökön pedig a betöltött tisztség volt a téma, ami elhívást jelent.

Néhány elhangzott gondolat a konferenciáról:

- Legyél erős és bátor!
- Isten számtalan módon fog vezetni bennünket, hiszen ő hatalmasabb bármelyik ellenségünkénél.
- Isten veled van még akkor is, ha egyedül érzed magadat.
- A bizonytalanság és az aggodalom áradatában Isten a biztos kőszikla, akiben bízhatunk, akire számíthatunk.
- Az nem baj, ha olykor szomorú vagy. Nevezd meg az érzéseidet, beszélj a gondjaidról! Állj meg, gyönyörködj az élet szépségeiben!
- A szomorúság nélkülözhetetlen eleme a gyógyulási folyamatnak.
- Imádkozz – kérj segítséget, tanácsot – imádkozz – kérdezz alázattal – figyelj – imádkozz!
- A szabadság azt jelenti, hogy szabadon eldönthetjük, hogy mit tegyünk.
- Alázattal szolgáljuk egymást, amint azt Jézus is tette az emberekkel.
- Isten helyezte téged oda, ahol most vagy, ő maga pedig a háttérben ugyan, de szemmel láthatóan munkálkodik.
- Másokat szolgálunk, nem saját magunkat. Isten alázatos tanítványainak nem kell semmit bizonyítaniuk és nem kell semmit rejtegetniük.
- A keresztény ember feladata a problémák megoldása és mások szolgálata.
- Legyél az az ember, akivé Isten akar tenni! Engedd, hogy rajtad keresztül legyen hatással mások életére!
- Összpontosíts a megoldásra, ne a problémára, vedd a tekinteted Istenre, bízz benne!

nének csoportvezetők lenni. Mindez azt jelenti, hogy ők a moderátorai a beszélgetéseknek, ahol 6-8 korukbeli diákkal feldolgozzák az előadáson elhangzottakat, közelebbről megismerik egymást, akár hitvallást is tesznek, egymás hite által mélyítik saját kapcsolatukat Istennel. Csizmadia Laura és Palacsik János 11/6-os tanulók kiemelkedő nyelvtudásuknak, rátermettségüknek és felkészültségüknek köszönhetően példásan helyt álltak a nem kis kihívás során. Nem könnyű feladatot vállaltak, ugyanis a virtuális térben kellett egy beszélgetés fonalát állandó mozgásban tartani, segíteni szerényebb társaikat, és elcsendesí-

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

– Imádkozunk másokért, mert ezáltal őket szolgáljuk szavainkkal!

– Új életet adhatsz a szavaid által másoknak.

– Mindannyian különbözőek vagyunk, de mindannyiunknak ugyanaz a célja. Isten igazsága lehetünk a földön.

– Isten feladatokat ad, utat mutat nekünk.

Szeretettel ajánlom mindenkinek átgondolásra a fenti sorokat, mert úgy vélem, hogy mindannyiunk számára nagyon fontos mondanivalójuk van. Hiszen a folyamatos munka azt jelenti, hogy a nehezebb utat választjuk, mert hiszünk benne, hogy megéri.

A konferencia zárása a megszokott módon történt: minden résztvevő csoportnak egy ún. akcióttervet kellett kidolgoznia, melyet saját közösségében, gyülekezetében, iskolájában szeretne megvalósítani, majd egy másik csoport egyik képviselője imádságban kérte Isten segítségét a terv sikeréhez. A mi tervünk egyrészt a tavalyi ötletek folytatása, illetve további megvalósítása. Így továbbra is elérhető a Spiritual Petrol Station (Lelki töltőállomás) az iskolában, bátorító üzenetekkel feltankolva, valamint az egymásért való imádságot is tovább folytatjuk. Idei ötleteink az iskolai reggeli áhítatokhoz kapcsolódnak, valamint a Luther-sarok látogatottságának növelésére, funkciójának kibővítésére irányulnak.

Egy apróbb technikai probléma miatt mi kezdtük az akcióttervünk bemutatását. Egy képzeletbeli Zoom-megbeszélés keretében felmerülő ötletelés formájában osz-

tottuk meg a résztvevőkkel gondolatainkat. Ráadásul előadásként pedig megtekinthették az alkalom hatására született keresztény dicsőítő énekátiratunk videófelvételét, amit szintén egyedi módon készítettünk, hiszen voltak karanténban és vidéken lévő résztvevők is, akik Zoom-hívásban csatlakoztak a közös éneklésbe. Megindító érzés volt énekelni mindarról, amit a konferencián tanultunk, az pedig igazán különleges volt, hogy egy Afrikában élő fiatal imádkozott a tervünk megvalósításáért.

Hálával telt szívvel mondunk köszönetet mindenekelőtt teremtő Istenünknek, aki a hétköznapi életünkkel van, életünkkel terve van, és tervének része volt ez a

konferencia is. Köszönjük az ACSI szervezőinek, munkatársainak, hogy felbecsülhetetlen lelki táplálékunk biztosítása mellett a virtuális teret is alkalmassá tették minőségi idő eltöltéséhez, nem is akárhogyan. Közönettel fordulunk az iskola vezetésé felé is, akik nélkül nem lehetünk volna részesei ennek a csodálatos néhány napnak. Ismeretlenül pedig hálásak vagyunk mindazoknak, akik szerte a világon név szerint imádkoznak a többszáz résztvevőért, akik a konferencián részt vettek. Isten áldja mindannyiunk életét!

SCHMITTINGER ANIKÓ
angoltanár

Néptáncos pedagógusok – órarenden kívül is

Október 17-én került megrendezésre a Petőfi Művelődési Központban az orosházi Harangos Néptáncgyűttes 10 éves jubileumi gálaműsora. Szinte telt ház előtt mutathatta be a Harangos, a Csengettyű, a Kisharang, valamint a Kongató táncgyűttes a műsorát, amelyeket a Talléros együttes kísért muzsikájával. A repertoárban sokféle tájegység táncait és népviseletét vonultatták fel a táncosok.

A művészeti vezetők, Móricz Bence és Nemcsényi Aliz a hajdani Alföld Tánc-

együttes hagyományait próbálják meg folytatni.

A próbák, fellépések, táborok közösséget összekapcsoló alkalmak. Nagyon jó példa erre a Kongató Táncgyűttes megalakulása, amelyben iskolánk négy pedagógusa – Nagyné Györgyi Szilvia, Ökrösné Mislai Edit, Kovács Ilona és Ravaszné Horváth Marianna – is aktívan részt vesz. Ebben az együttesben felnőttek ropják a táncot a napi munka után. Nagyon jó alkalom beszélgetésre, kikapcsolódásra, hagyományörzész-

re, mozgásra, közösségformálásra. A négy pedagógus közül ketten iskolánkban néptáncot tanítanak. Fontosnak tartjuk a múlt értékeinek megőrzését, ezért alsó tagozaton órarendbe építve történik a néptáncoktatás, ahol a gyermekek megismerkednek a népi kultúrával, a néphagyományokkal, melyeket elődeink évszázadokon keresztül őriztek meg és adtak tovább generációról generációra.

RAVASZNÉ HORVÁTH MARIANNA

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Akik igent mondtak Isten kinyújtott kezére

Konfirmáció gyülekezetünkben

Egy évvel ezelőtt, amikor Isten apró teremtményei, poloskák szóltak közbe a már-már hagyományosnak mondható konfirmandushétvége megvalósításába, és tavaszra halasztottuk azt, nem gondoltuk, hogy nem ez lesz az egyetlen kellemetlenség és akadály, amellyel meg kell küzdenie az akkor még hetedik évfolyamos csapatnak.

Ugyanis tavasszal leállt minden, leállt az

élet az egész országban. Még sose éltünk át korábban ilyesmit, nem is tudtuk, mire számíthatunk egy világjárvány esetén. Mit tervezhetünk és hol húzódnak meg a felelősségteljes döntés határai. Bezártak az iskolák, köztük a miénk is. A konfirmációs oktatás félbeszakadt, a találkozások, melyek az egész felkészülés alapvető elemét alkotják, egyszerűen lehetetlenné váltak. Az összesen három kitűzött időponttal rendelkező csapatépítő hétvége a mai napig nem valósulhatott meg.

Isten iránti különösen nagy hálával írom most le: 2020. október 18-án az orosházi evangélikus templomban 21 – Isten iránt elkötelezett – fiatal mondtott igent a konfirmációban Isten hívó szavára. Egy fiatal konfirmációja sajnos betegség miatt későbbre halasztódott.

A Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium diákjai igen rendhagyó módon, nyolcadik évfolyamosként térdelhettek az oltárhoz a hitük megerősítését és vallástételüket követően, első körben a személyes áldásokért, majd az első úrvacsoravétel alkalmával.

Isten ígését Ördög Endre igazgatólelkész hirdette az Útmutató által kijelölt igeszakaszról, mely egészen a világ és az ember

teremtéséhez kanyarodott vissza: „Az Isten az embernek, szeretett teremtményének, gyermekének a lehető legjobbat, a lehető legteljesebbet, a legtökéletesebbet akarja adni. Nem egy valamit, hanem mindent. Nem egy apróságot, egy ajándékot, amit elvihet emlékként, vagy amivel nosztalgiaízhat régmúlt időkről, hanem mindent oda akar neki adni. Az egész világ teljességét.” – fogalmazta meg az ige üzenetének lényegét. És most, a konfirmációban erre a teljességre, az Isten által kínált tökéletességre, a legjobbra, az Úr megerősítő szándékára és Isten kinyújtott kezére mondanak igent a fiatalok.

Hálásak vagyunk ezért a 21 fiatalért, és imádkozunk mindannyiukért, hogy egész életükben átélhessék, hogy az Úristen a legjobbat szánja nekik, és az Istennel való kapcsolatukban lehet teljes az életük.

FELEGYI-NÉMETH MÁRIA
iskolalelkész

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Ismét „72 óra” a Székácsban

Iskolánk ebben az évben is bekapcsolódott a „72 óra kompromisszum nélkül” elnevezésű országos, önzetlen segítségnyújtásról szóló rendezvénysorozatba. Szigethy Szilárd után iskolánk angoltanára, Schmittinger Anikó lett a program megyei koordinátora, és Orosházán is az ő szervezésében futottak az események október 8. és 11. között.

Sajnos a járványhelyzet miatt nem tudunk annyi külső helyszínen segíteni, mint amennyin szerettünk volna, de így is megmozdult az egész iskola, a keveredések elkerülése érdekében az eddiginél is több helyszínen.

Szemetet szedtünk Gyopároson, rendeztünk a Diáktanyát, a Rinka Mancs kutyamenhelyet, a Máltai Játzóteret. Rendeztük a hadi sírok környezetét Orosházán és Szentetornyán, a római katolikus plébániát, evangélikus templomunkat, az óvoda és az iskola körüli területet. Kutyaeledelt is vittünk a Szikhátnak, illetve még a Rinka Mancs menhelynek.

A gimnázium nyolc osztálya az Oroshá-

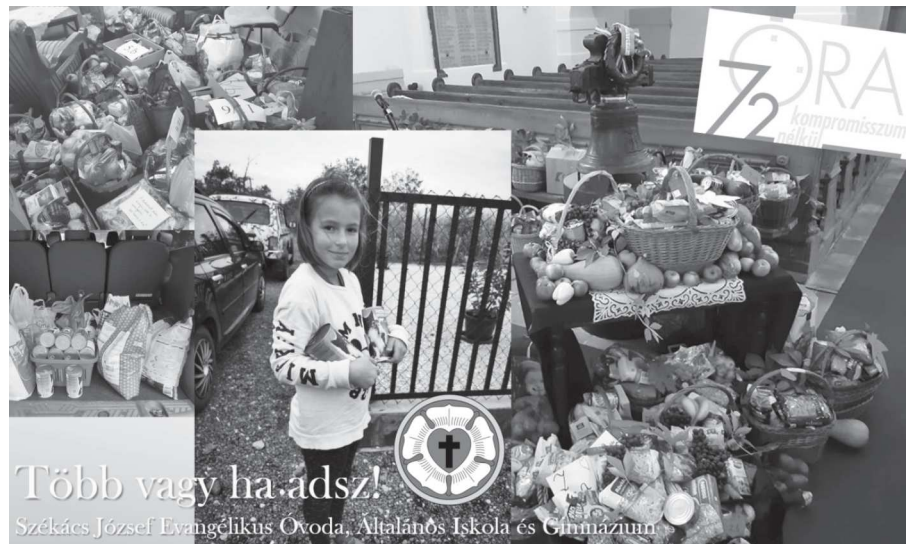
zi Kórház betegápolási osztályain dolgozóknak vitt gyümölcskosarokat (köszönetet mondva ezzel a munkájukért). A felső és az alsó tagozat az evangélikus egyházunk szeretetszolgálatának látókörében lévő rásterülőknek gyűjtött gyümölcsöt és tartós élelmiszert.

Rendezvénysorozatunkat vasárnapi há-

laadó istentisztelet zárta le, melyről hiszünk, hogy nagyon sokan azzal az érzéssel térhettek haza, hogy többek lettünk azzal, hogy adtunk.

Találkozunk jövőre veletek ugyanitt!

DEÁK PÉTER
igazgatóhelyettes

Kiváló nyelvtanulási lehetőség iskolánkban

A székács Evangélikus Iskolában 25 éves fennállása alatt mindig is nagy hangsúlyt fektettek az idegen nyelvekre. Minden évben egyre szélesebb a paletta a nyelvi foglalkozások tekintetében, és igyekszünk diákjainknak lehetőséget nyújtani tudásuk megmérettetésére is.

Az elmúlt évben iskolánk a LanguageCert nyelvvizsgarendszer partnerintézményévé vált, ahol LanguageCert-vizsgákra készítik fel a diákokat, és ingyenes próbanyelvvizsgákat szervezhetnek évente két alkalommal. Október 22-én – immár harmadik alkalommal – 39 diák írta meg a próbanyelvvizsgát az intézményben nagyon szép eredménnyel.

E megmérettetéssel visszaigazolást kapnak diákjaink saját nyelvi szintjükéről, így közelebb kerülnek a nyelvvizsgára való je-

lentkezéshez. E vizsgatapasztalattal bátran jelentkeznek tanulóink előrehozott közép-, illetve emelt szintű érettségi vizsgákra is. A próbavizsga teljesen megegyezik az éles vizsgával, szerkezetét és hosszát tekintve is. Az íráskészség feladatait azok a javítók értékelik, akik az éles vizsgákat is javítják.

Iskolánk angol szakos tanárai nagy lelkesedéssel támogatják diákjaikat abban, hogy középfokú tanulmányaik alatt ne csak komplex középfokú, de akár C1 felsőfokú nyelvvizsgát is szerezhessenek.

A nyelvtanítás csoportbontásban folyik iskolánkban. Az idegennyelvi munkaközösség a minőségi nyelvtanítás szakmai alapfeltételeként a kiscsoportos oktatást jelölte meg. Az évek során végzett hatékonysági méréseink fényesen bizonyították, hogy az e síkon való nyelvtanítás meghozza

gyümölcsét. Kiscsoportos oktatással tanulóink ugyanazt a nyelvi szintet a nagyobb létszámú csoport óraszámának töredéke alatt érik el.

Emellett nyelvvizsgára felkészítő szakörökön és előrehozott érettségire felkészítő fakultációkon lehetőség nyílik a nyelvi tudás elmélyítésére is.

Az online tanulás során sem engedjük el diákjaink kezét, hiszen a különböző platformok segítségével a távoktatás alatt is folytatjuk a vizsgákra való felkészülést. Nyelvvizsgafelkészítő tréningek színes skálája áll tanulóink rendelkezésére a LanguageCert Vizsgaközpont jóvoltából.

ÖKRÖSNÉ MISZLAI EDIT
idegennyelvi
munkaközösség-vezető

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Atlétikai sikerek

Izgalmasan alakult az elmúlt hónap a felső tagozatos testnevelők és atléták számára, akik részt vettek a 2020/2021-es tanév diákolimpiai körzeti fordulóján.

Ebben az esztendőben nemcsak az időjárás, az eső szólhatott közbe, hanem a versenynaptár is felborult. Az előző tanév versenyeit a tavaszi digitális munkarend miatt teljesen eltörölték, most ősszel – váratlanul – a jövő tavaszi versenyeket rendezték meg szervezési okok miatt. Így a diákok másfél év szünet után, szinte felkészülés nélkül indultak a megmérettetésen. Eközben a járványügyi helyzet is befolyásolta a versenyek megrendezését, mivel a védekezés érdekében hozott szigorú szabályok (maszkviselés, távolságtartás, fertőtlenítés) ellenére is többen megbetegedtek vagy más okból karanténba kerültek, így eddig soha nem látott nehézségekkel kellett szembenéznük a sportolóknak és felkészítőiknek.

Ennek ellenére szép eredmények születtek a Székács iskolában. Elsősorban Horváth Medárd 8. a osztályos tanulót kell kiemelnünk, aki a csapatban elért sikerek mellett egyéniben is 4 érmet szerzett. Mellette még a III. és IV. korcsoportos atlétika-csapat, kiemelkedően pedig Csizmadia Szabolcs és Fekete Tibor remekelt egy-egy versenyen.

SZÓKE-KILIÁN SZILVIA

• Atlétikai többpróba verseny

III. korcsoport 2. helyezett csapata:

Bubla Botond 6. a
Fekete Tibor 6. a
Lukács László 6. a
Németh Attila 5. b
Jeszenszky-Paulovics Dusan 6. b
Józsa Roland 6. b

Egyéni versenyben:

Fekete Tibor 3. helyezett

IV. korcsoport 2. helyezett csapata:

Csizmadia Szabolcs 8. a
Fekete Róbert 7. a

Horváth Medárd 8. a
Machan Zétény 7. a
Szilágyi Patrik 8. a
Tompá Bence 7. a

Egyéni versenyben:

Csizmadia Szabolcs 3. helyezett
Horváth Medárd 2. helyezett

• Atlétikai verseny

Horváth Medárd egyéni eredményei:

– 100 m síkfutás 1. helyezett;
– távolugrás 2. helyezett;
– súlylökés 3. helyezett

Gratulálunk
az érmet szerző
atlétáknak
és felkészítőiknek!

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségű, rászoruló orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elviteles vagy kiszállítós formában. Ennek díja kiszállítással **680 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így 1 adag ebéd 625 Ft. Szociális helyzettől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető. Igénybejelentés személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.) vagy telefonon: +36 68/412-402; +36 20/770-0456.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Rendhagyó advent óvodánkban

„Mert megjelent az Isten üdvözítő
kegyelme minden embernek.”

[Tit 2,11]

Szokásos esetben megannyi módon készülünk az év legrészebb ünnepére, a karácsonyra, otthon és az óvodában egyaránt. De idén ez sajnos máshogy alakul, teljesen máshogy. A rendkívüli helyzet, amivel ebben az évben szembe találta magát az emberiség, próbára teszi mindnyájunk lelki egyensúlyát. Nehéz időket élünk úgy testileg (a vírushelyzet miatt), mint lelkileg (a járvány depresszív hozama miatt). A legrosszabb talán mégis az lehet mindnyájunk számára, hogy nem látjuk ennek a kialakult helyzetnek a végét. Hiszen milyen az ember? Mindent tudni és irányítani szeretne. Olykor képtelen elfogadni, hogy van, amire nincs befolyása, van, amiről nem tudhat. Elfelejtjük Istenre bízni dolgainkat, pedig ez most is éppen az a helyzet, amikor rá kell bízni magunkat. Várni kell. Igen, lehet, hogy sokat, nagyon sokat, de hinni kell, hogy most is eljön a megváltás és túl leszünk a vírus okozta nehézségeken.

Várakozás. „Minden várakozáshoz más-más érzés társul. Más érzés buszra, vonatra várni, vizsgára, eredményre, mozira, színházra, meccsre, egy esküvőre, gyermek születésére, zebraánál a zöld lámpára, nyári szünetre, szabadságra, utazásra, hazatérésre... mind-mind várakozás. És mind más. Egész életünk várakozások sora. Minden napra jut várakozás.” (Csitáry-Hock Tamás) Ezekben a nehéz napokban mégis a legszébb ünnepre várakozunk. Készítjük hát szívünket, lelkünket neki, a szeretetnek kitárni, s igyekezzünk bízni benne. A legszébb bibliai történet a bizonyítéka annak, hogy eljön az, amire úgy várunk! Megszületett az Úr Jézus azon az éjszakán, mert Isten úgy akarta. Ezt a reménységet, ezt a vígaszsugarat igyekezzünk szemünk előtt tartani napjainkban, s bízunk, higgyünk benne, hogy most, a betegségek idején sem várunk rá hiába. „Várva vártam az Urat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat.” [Zsolt 40,2]

Advent első hetében óvodánkban már készítjük a szülők számára az Adventi hírliveletet, benne a sok színes programlehetőséggel, kiemelten a karácsonyi műsor időpontjával. Nagy sikernek szokott örvendeni a közös karácsonyi készülődés a szülőkkel, a pénteki közös gyertyagyújtások az adventi koszorún a lelkészeinkkel, a mikulásvárás, a nagycsoportosok ünnepi teázása iskolánkban a jövőbeli tanító néikkel, a karácsonyi műsor... de ezek sajnos most nem valósulhatnak meg. Ezért igyekszünk nagyobb hangsúlyt fektetni a csoportokon belüli elcsendesedésekre, az ünnep szellemére való ráhangolódásra, kiemelten figyelve arra, hogy semmi se veszítse el varázsát.

Óvodánkban gyermekeinket is nagyon foglalkoztatja az egész világot érintő helyzet. Reggeli áhítataink során sokszor kéri azt, hogy „múljon el a koronavírus”. Mégis igyekszünk nem kelteni félelmet, hanem aggódó kis szívüket az Úr felé fordítani, hogy ők is bízzanak benne, hiszen kéréseinket meghallgatja, s már biztosan „dolgozik” a megsegítésünkön. Ezért törekszünk ezen időszakban a helyzethez mérten legrészebben feldíszíteni nemcsak az óvodánkat, a csoportszobáinkat, hanem lelkünket is, hogy méltóképpen várjuk az ünnepet.

Advent első hete óta már szólnak folyosóinkon a karácsonyi dallamok, s bár a Mikulás nem léphetett be óvodánkba, az ajándékokat mégis elhozta valahogy.

Csoportjainkat ilyenkor téli, illetve karácsonyi díszbe öltöztetjük. Idén még job-

ban bevonjuk gyermekeinket ebbe a tevékenységbe. A készülődés kapcsán igyekszünk sok ünnepi dekorációt készíteni azáltal is, hogy hazavihessék a gyerekek, ahogy ez történt volna a hagyományos, szülők számára szervezett nyílt napunkon is.

Bár a karácsonyi műsor elmarad, a koléganőkkel már dolgozunk rajta, miként juttassunk a gyerekek és a szülők számára egy szeletkét ebből a mindig meghitt, szép alkalomból, hiszen énekeket, verseket ettől függetlenül is tanulunk a gyerekekkel.

Úgyan a közös adventi gyertyagyújtásokat csak csoportszinten valósítjuk meg, de az ilyenkor megszokott adventi énekekkel tesszük ezt. Az ünnep varázsát, amennyire csak lehet, szeretnénk megőrizni, ezért a helyzethez mérten mindent megteszünk, hogy a karácsonyi csoda gyermekeink számára érezhetővé, átélhetővé váljon a betlehemi történet mesélése, előadása által. A gyermeki lélek oly tisztán képes rácsodálkozni a világra! Ebből kiindulva hiszem, hogy bár most nehézségek vesznek minket körül, legbelül érezhetjük a karácsony igazi üzenetét, hogy szeressük egymást, és bízzuk életünket Istenre, kövessük az ő egyszülött Fiát.

„A vidéken pásztorok tanyáztak. Ültek csendesen, talán meghökkenve, talán ámulatba esve, minden kétséget kizáróan lenyűgözve. Éjjeli vigyázásukat egy hatalmas mennybéli villanás és angyalok kórusa törte meg. Isten azokhoz megy el, akiknek van idejük ráfigyelni – s így ezen a tiszta éjszakán egyszerű pásztoembereket látogatott meg.” [Max Lucado]

Gyermekeinket (ahogy magunkat is) ebben az időszakban arra buzdítjuk, hogy kis szívükben próbálják megérezni a karácsonyt, hogy nem az a lényeg, milyen és mennyi ajándék lesz otthon a fa alatt, hanem hogy kik veszik körül őket. Örülünk egymásnak, szeressük egymást úgy, ahogy az Úr tanítja nekünk ma és mindenkor.

Békés, meghitt, szeretetteljes karácsonyi várakozást, beteljesedést kívánok mindenkinek!

KIRÁLY EDINA
óvónő

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Szikoráné Pogonyi Ilona

KERESZTELÉS (3 éven aluli gyermekek)

Balló Lajos és Rideg Beáta fia:

DÁVID 2020. október 5.

Felegyi-Németh Mihály és Felegyi-Németh Mária fia:

DÁNIEL 2020. október 11.

Papp Róbert és Papp Róbertné fia:

RÓBERT MÁTÉ 2020. október 18.

Csizmadia Péter és Csizmadia Ildikó fia:

GERGŐ 2020. október 18.

Vincze István és Gibala Edit fia:

BENCE ZSOMBOR 2020. október 18.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

HÁZASSÁGKÖTÉS

Zalai Márk és Szabó Dolli 2020. szeptember 5.

Plesovszki Nándor és Kovács Annamária 2020. szeptember 5.

Madarász István és Jeney Katalin 2020. szeptember 12.

Balogh Péter és Kiss Boglárka 2020. szeptember 12.

ISTEN VEZESSE ÉS IRÁNYÍTSA ŐKET ÉLETÚTJUKON ÉS SEGÍTSEN
MEGTARTANI FOGADALMUKAT!

TEMETÉS (2020. augusztus 29.–2020. december 3.)

Szabó Dénesné (Jantos Julianna 84) · Pusztai Miklós Pálné

(Csomor Mária 76) · Csizmadia Ferencné (Szita Irén 90) ·

Csizmadia István (78) · Czíkora Lajos (64) · Molnár

Józsefné (Boros Etelka 99) · Csepregi Ervinné (Tóth Etelka

Erzsébet 80) · Kovács Attila (69) · Csiszár Mihályné

(Németh Margit Ilona 96) · Gecsei Jánosné (Szvorenny

Erzsébet 92) · Németh Gézáné (Gombkötő Rózsa 92) ·

Kunok Lajosné (Gyömrei Irén Julianna 91) · Berke József

(61) · Boros István József (81) · Sente Béláné (Szabó Klára

Zsuzsanna 87) · Szemenyei Bálint (78) · Andrékó Sándorné

(Kovács Ilona 84)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT

CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

ÜNNEPI ALKALMAK A LEÁNYGYŰLEKEZETEKBEN

Felhívjuk a figyelmet, hogy a járvány miatt
csak rövidített jelenléti istentiszteletek lesznek
éneklés és úrvacsora nélkül.

December 20. (vasárnap)

- 8.30-kor Szentetornyán istentisztelet
- 10 órakor Rákóczi telepen istentisztelet

December 25. (péntek)

- 10 órakor Rákóczi telepen ünnepi istentisztelet
- 14 órakor Kardoskúton ünnepi istentisztelet
- 16 órakor Szentetornyán ünnepi istentisztelet

December 27. (vasárnap)

- 8.30-kor Szentetornyán istentisztelet
- 10 órakor Rákóczi telepen istentisztelet

Január 3. (vasárnap)

- 8.30-kor Szentetornyán istentisztelet
- 10 órakor Rákóczi telepen istentisztelet
(egyben vízkereszt ünnepe)
- 14 órakor Kardoskúton református istentisztelet
(Itt a 2021-es év első evangélikus istentisztelete
január 10-én, 14 órakor lesz)

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit meghallgathatók az interneten is, az oroshaza.lutheran.hu/igehirdeteseik címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol igéje hangzik, mert hiszünk a próféta tanítását: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55,11]

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2020. szeptember 4.–2020. november 30.

Szokodi László	2000 Ft
Tóth Anikó	1000 Ft
Tóth Mariann	1000 Ft
Tóth Béláné	1000 Ft
Csiszár Mihályné	3000 Ft
Szilasi-Horváth Tibor	500 Ft
Katona Lajosné	1000 Ft
Bodzsár Lászlóné	1500 Ft
Tarr István és felesége	2000 Ft
Zsíros Sándorné	2000 Ft
Szemenyei Márta	2000 Ft
Pataki László	3000 Ft
Jankainé Zelenka Anikó	1000 Ft

Szemenyei Sára Ilona	1000 Ft
Benkő Barna	3000 Ft
Tarsoly Lászlóné	2000 Ft
Schmieder Józsefné	1000 Ft
Rajki József és családja	2000 Ft
Barna Imre László	2000 Ft
Kissné Betkó Katalin	2000 Ft
Károlyfalvi Elemér és felesége	3000 Ft
Baranyi Jánosné	2000 Ft
Rajki Zoltán és Rajki Róbert	2000 Ft
Csete család	5000 Ft
Pásztorcik Jánosné	2000 Ft
Kovács Ferenc	2000 Ft